

Δ. ΚΩΤΣΙΡΑ - Δ. ΜΑΓΟΥ

ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΕ 58 ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ — ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

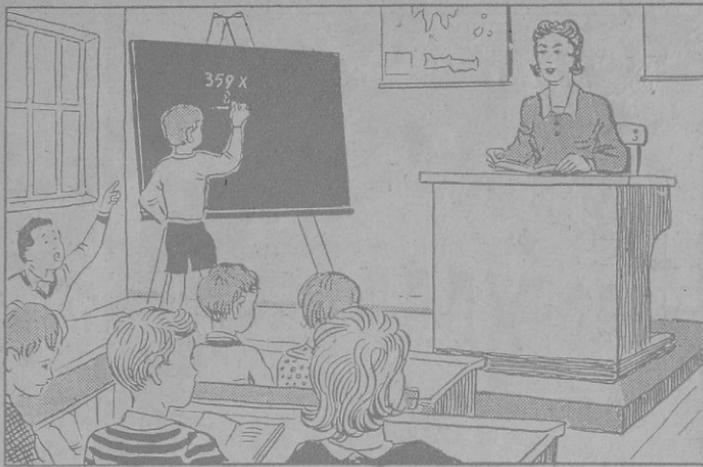
Σύμφωνα μὲ τὸ Νέον Ἐπίσημον Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ε Κ Δ Ο Σ Ι Σ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Σ. ΚΟΝΤΟΥ - Δ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 31 - ΑΘΗΝΑΙ

ΙΣΤ
ΝΕΑ
Γ 19---?

Kάθε γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκ τῶν συγγραφέων

Δ. Μάγου

1η ΕΝΟΤΗΣ
ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
Μάθημα 1

‘Η δασκάλα και οι συμμαθηταί μας

‘Η δασκάλα μας όνομαζεται
και κατάγεται από

Πόσο μᾶς άγαπαξί ζήλους ή δασκάλα μας! ’Αλλά κι έμεις τήν
άγαπάξμε πολὺ και τήν σεβόμεθα.

’Εφέτος στήν τάξι μας φοιτοῦν . . . μαθηταί. ’Από αύτούς
. . είναι άγόρια και . . . κορίτσια.

”Όλα έμεις τά παιδιά, πού είμεθα στήν ίδια τάξι, λεγόμεθα
συμμαθηταί.

Κάθε παιδί πρέπει νά ξαίρη και νά θυμάται πάντοτε τὸ
ὄνομα και τὸ ἐπώνυμο τῆς δασκάλας και τῶν συμμαθη-
τῶν μας.

Γί αύτὸ σήμερα δλα τὰ παιδιὰ τῆς Δευτέρας τάξεως εἴπα-
με μὲ τὴ σειρὰ τὸ όνομα και τὸ ἐπώνυμό μας.

Μᾶς είπε και ή δασκάλα μας τὸ όνομά της και τὸ ἐπώνυμό
της και τὸ ἔγραψε στὸν πίνακα.

Μάθημα 2

Τό διδακτήριό μας

Σχολεῖο λέγεται τὸ ἔδρυμα, στὸ ὅποιο μαθαίνομε γράμματα.

Μονοθέσιο λέγεται τὸ σχολεῖο, ποὺ ἔχει ἐναν δάσκαλο.
Διθέσιο 2 δασκάλους. **Τριθέσιο 3.** **Τετραθέσιο 4.** **Πενταθέσιο 5.** **Ἐξαθέσιο 6 δασκάλους.**

Τὸ σχολεῖο μας εἶναι **ἐξαθέσιο.** Ἐχει 3 δασκάλους καὶ 3 δασκάλες.

Διδακτήριο λέγεται τὸ οἰκημα, στὸ ὅποιο στεγάζεται τὸ σχολεῖο.

Τὸ διδακτήριο τοῦ σχολείου μας εἶναι ἐνα μεγάλο, εὐρύχωρο καὶ ώραϊο κτίριο. Ἐχει ἔξι αἴθουσες διδασκαλίας, δύο διαδρόμους, ἐνα γραφεῖο καὶ μία ἀποθήκη. Σὲ κάθε αἴθουσα διδασκαλίας κάνει μάθημα μία τάξις.

Σ' ὅλες τὶς πόλεις, τὶς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωριά ὑπάρχουν παρόμοια διδακτήρια. Τὰ περισσότερα ὅμως ἔχουν ὀλιγώτερες αἴθουσες. Στὰ χωριά τὰ διδακτήρια ἔχουν μόνον μία αἴθουσα διδασκαλίας.

Δημόσια λέγονται τὰ διδακτήρια, ποὺ ἀνήκουν στὸ Κράτος μας. Τὰ περισσότερα διδακτήρια εἶναι δημόσια. Ὑπάρχουν

όμως καὶ μερικά, ποὺ ἀνήκουν σὲ **ἰδιῶτες**. Γι' αὐτὰ τὸ Κράτος μας πληρώνει ἐνοίκιο.

Τὸ διδακτήριό μας εἶναι **δημόσιο**.

Τὸ διδακτήριό μας εἶναι τὸ δεύτερο σπίτι μας. Γι' αὐτὸ ὅλα τὰ παιδιά ἔχομε εὐθύνη γιὰ τὴ φύλαξί του. Δὲν τὸ καταστρέφομε, ἀλλὰ φροντίζομε νὰ εἶναι καθαρὸ καὶ τὸ στολίζομε ώραῖα.

"Ολοι μας ξαίρομε ὅτι ή καθαριότητα τοῦ διδακτηρίου ἔχει μεγάλη ἀξία γιὰ τὴν ύγεια μας.

Πόσο εὐχαριστούμεθα, ὅταν εἶναι καθαρὸ καὶ ώραῖο τὸ διδακτήριό μας !

Σήμερα ἐπισκεφθήκαμε μὲ τὴ δασκάλα μας τὶς αἱθουσσες διδασκαλίας καὶ τὸ γραφεῖο. "Οταν ἐγυρίσαμε στὴν τάξι μας, εἴπαμε τί εἴδαμε καὶ ἵχνογραφήσαμε ὅλο τὸ διδακτήριό μας.

Τὸ σχολεῖο

'Ἐγὼ πηγαίνω στὸ σχολεῖο
κι ἐσηκώθηκα ἐνωρίς.

"Ἐχω σάκκα καὶ βιβλίο
καὶ μπογιές λογῆς - λογῆς.

Πόσα πράγματα θὰ μάθω !
Νὰ μιλῶ. Νὰ τραγουδῶ.
Νὰ διαβάζω καὶ νὰ γράφω.
Νὰ διπλοτριπλομετρῶ.

Αἴνιγμα 1

"Ασπρος κάμπος,
μαῦρα γίδια.
Χαρὰ στὸ νιό,
ποὺ τὰ λαλεῖ.

Γί εἶναι ;

Σημ. Βλέπε στὸ τέλος τοῦ βιβλίου τὶς λύσεις τῶν αἰνιγμάτων.

Μάθημα 3

‘Η αἴθουσα τῆς διδασκαλίας μας

Σὲ μία ἀπὸ τὶς αἱθουσεῖς τῆς διδασκαλίας τοῦ διδακτηρίου μας κάνει μάθημα ἡ **Δευτέρα τάξις**.

‘Η αἱθουσά μας εἶναι μακρύτερη, πλατύτερη καὶ ύψηλότερη ἀπὸ τὰ δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ μας, γιὰ νὰ χωράῃ πολλὰ παιδιά.

Οἱ τέσσερεις τοῖχοι ὅλόγυρά της εἶναι ἀσπροὶ καὶ καθαροί. Στὸ ἐπάνω μέρος της εἶναι ἡ **όροφη** καὶ στὸ κάτω μέρος της εἶναι τὸ **πάτωμα**.

Ἐχει μία ξύλινη **πόρτα** καὶ τρία μεγάλα **παράθυρα**, ἀπὸ τὰ ὅποια μπαίνει ὁ ἥλιος καὶ ὁ καθαρὸς ἀέρας.

Μέσα ἔχει... **θρανία**, στὰ ὅποια καθόμαστε ἡμεῖς. ‘Η δασκάλα μας κάθεται στὴν **ἔδρα** της.

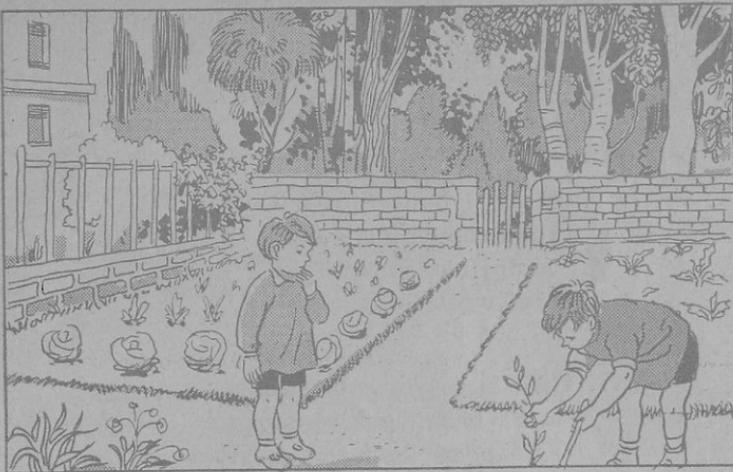
Δίπλα ἀπὸ τὴν ἔδρα εὑρίσκεται ἕνας μεγάλος **πίνακας**, στὸν ὅποιο γράφομε μὲ ἀσπρες καὶ χρωματιστὲς κιμωλίες.

‘Ἐπάνω ἀπὸ τὸν πίνακα εἶναι οἱ εἰκόνες τοῦ **Κυρίου Ήμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ** καὶ τοῦ **Βασιλέως μας Παύλου**.

‘Η αἱθουσά μας ἔχει ἀκόμη μία ἑταζέρα, μία βιβλιοθήκη, ἓνα καλάθι τῶν ἀχρήστων, δύο καρέκλες γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες, ἓνα θερμόμετρο καὶ ἓνα ἡμερολόγιο τοῦ τοίχου, μία ἀμμοδόχο, ἓνα ντουλάπι μὲ ἀφθονο χειροτεχνικὸ ὑλικό, μία γυάλα μὲ χρυσόψαφα, δύο ἀνθοδοχεῖα, ὅκτω γλάστρες, ἓνα ἀριθμητήριο, δύο πτυελοδοχεῖα, ἓνα νιπτῆρα καὶ δλίγα κάδρα στοὺς τοίχους.

“Όλα αὐτὰ τὰ πράγματα λέγονται **ὑλικὸν τοῦ σχολείου μας** καὶ εἶναι ἡ περιουσία του.

“Όλα τὰ παιδιὰ φροντίζομε γιὰ τὴ φύλαξι τῆς περιουσίας τοῦ σχολείου μας καὶ δὲν καταστρέφομε τὰ πράγματά του.

Μάθημα 4

‘Η αύλή και ο σχολικός μας κῆπος.

Τὸ σχολεῖο μας ἔχει μία μεγάλη αύλη, φραγμένη μὲ τοῖχο καὶ σιδερένια κάγκελλα.

Στὴν μία ἄκρη τῆς εὐρίσκονται: ἕνα μεγάλο **ύπόστεγο**, ἡ **ἀποθήκη** καὶ οἱ **βρύσες**. Στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς εὐρίσκονται: τὰ **ἀποχωρητήρια**, ὁ **ἀνεμοδείκτης** καὶ ὁ **όρνιθῶνας**, μὲ τὶς κοτοῦλες καὶ τὰ κουνελάκια μας.

Στὴν αύλὴ συγκεντρωνόμεθα κάθε πρωΐ. Ἐκεῖ κάνομε τὴν προσευχὴν μας, βγαίνομε στὰ διαλείμματα καὶ παίζομε. Πόσα γέλια καὶ πόσες φωνὲς δὲν ἀκούονται τότε!

Στὸ βάθος τῆς αύλῆς, κοντὰ στὸ διδακτήριο, ἀπλώνεται ὁ **σχολικός μας κῆπος**. Εἶναι φραγμένος μὲ δικτυωτὸ σύρμα καὶ χωρίζεται σὲ **ἀνθόκηπο**, **λαχανόκηπο** καὶ **δενδρόκηπο**. Κάθε τμῆμα του τὸ καλλιεργοῦν καὶ τὸ περιποιοῦνται ώρισμένες ὅμαδες παιδιῶν.

Τί ὡραῖος ποὺ εἶναι ὁ κῆπος μας! “Ολα τὰ παιδιὰ τὸν καμαρώνομε. Δουλεύομε σ’ αὐτὸν δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα, Φυτεύομε ἀνθη καὶ λαχανικά. Τὸν σκαλίζομε καὶ τὸν ποτίζομε συχνά, γιὰ νὰ διατηρῆται πάντοτε πράσινος.

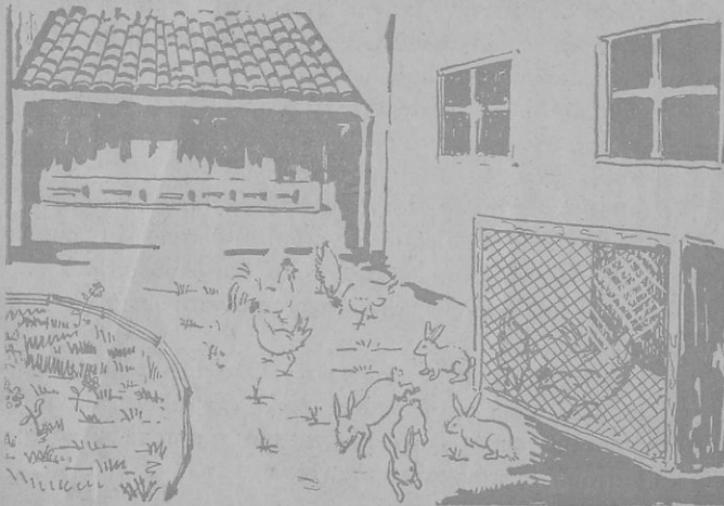
Πόσο χαιρόμεθα, όταν ^{βλέπωμε} νὰ μεγαλώνουν τὰ ἄνθη μας,
τὰ λαχανικά μας, τὰ δευτεράκια μας! Καὶ μὲ πόση χαρὰ περιποι-
ούμεθα τὶς κοττοῦλες καὶ τὰ κουνελάκια μας!

Στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου

Μόλις ἡ δουλειὰ τελειώνει,
τὸ κουδούνι μᾶς καλεῖ,
νὰ ἀρχίσωμε παιγνίδια
στοῦ σχολείου μας τὴν αὐλή.

"Ἄλλοι τρέχουνε στὸ μύλο
κι ἄλλοι παίζουν τὸ κρυφτό.
Κι ὅλοι τους γιὰ τὰ παιγνίδια
ἔχουν χάσει τὸ μυαλό.

Τὸ τραγούδι δὲν τελειώνει
κι ὁ χορὸς οὔτε στιγμή.
Κι ὅλοι μας γι' αὐτὰ ξεχνοῦμε
καὶ κουλούρι καὶ ψωμέ.

Μάθημα 5

Πῶς βοηθοῦμε στὸ στολισμὸ τοῦ σχολείου μας

“Οταν τὸ σχολεῖο μας εἶναι ώραῖο καὶ καθαρό, γίνεται εὐχάριστη ἡ διαμονή μας σ' αὐτό.

Γιὰ νὰ εἶναι ώραῖο τὸ σχολεῖο μας, βάζομε στὴν εἰσόδο, στοὺς διαδρόμους καὶ στὰ παράθυρα γλάστρες μὲ φυτὰ καὶ ἄνθη, ποὺ τὶς φέρνομε ἀπὸ τὸ σπίτι μας.

Ποτίζομε τακτικὰ τὶς γλάστρες αὐτές.

Φέρνομε κάθε πρωὶ ἄνθη καὶ τὰ βάζομε στὰ ἀνθοδοχεῖα τῶν αἱθουσῶν καὶ τοῦ γραφείου.

Μὲ χρήματα τοῦ Ταμείου τῆς τάξεώς μας ἀγοράζομε καὶ κρεμᾶμε στοὺς τοίχους τῶν αἱθουσῶν καὶ τῶν διαδρόμων ώραῖς παιδικὲς εἰκόνες ἢ κάδρα μὲ τοπεῖα, ἐπιγραφὲς μὲ ρητά, θερμόμετρα, ἡμερολόγια, χάρτες κ.ἄ.

Διαλέγομε τὰ πιὸ ώραῖα ἰχνογραφικά μας ἔργα καὶ τὰ κολλᾶμε σὲ δύο μεγάλες μπλέ κόλλες, τὶς ὅποιες κρεμᾶμε στοὺς τοίχους τῆς αἱθουσῆς μας.

Βάζομε ἐπάνω στὶς ἑταζέρες τῆς τάξεώς μας τὰ πιὸ ώραῖα ἔργα, ποὺ κάνομε μὲ πλαστιλίνη, πηλό, χόρτο καὶ χαρτόνι.

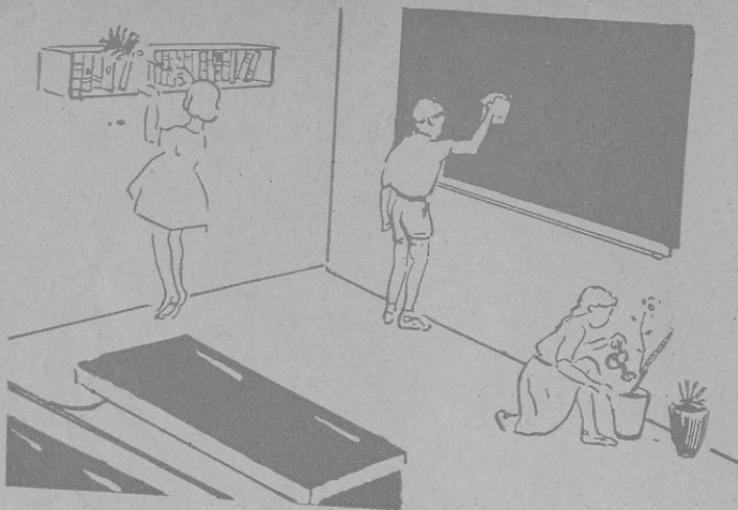
Σὲ κάθε αἱθουσα, ἀκόμη καὶ τῆς Πρώτης τάξεως, κρεμᾶμε ἐναν χάρτη τῆς πατρίδος μας τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν γεμίζομε δύμας τοὺς τοίχους μὲ εἰκόνες ἵκαι ἔργα, ἀλλὰ τοὺς στολίζομε ώραῖα καὶ ἐλαφρά.

Σοφὲς λαϊκὲς συμβουλὲς

”Ανθρωπος ἀγράμματος, ξύλο ἥπελέκητο.

Μάθε νέος γράμματα, νάχης καλὰ γεράματα.

Μάθημα 6

Πώς βοηθοῦμε στήν καθαριότητα τοῦ σχολείου μας

Στήν καθαριότητα τοῦ σχολείου μας βοηθοῦμε ὅλοι οἱ μαθηταὶ μὲ προθυμία.

Δὲν λερώνομε τὸ πάτωμα καὶ τὰ θρανία. Δὲν μουντζουρώνομε μὲ μελάνη τοὺς τοίχους. Δὲν πετᾶμε χαρτιὰ στὸ πάτωμα ἢ στήν αὐλή. Δὲν φτύνομε χάμω, ἀλλὰ στὰ πτυελοδοχεῖα ἢ στὸ μανδήλι μας. Δὲν ξύνομε καὶ δὲν γράφομε στὰ θρανία ἢ στοὺς τοίχους. Μαζεύομε καὶ ρίχνομε. στὸ καλάθι τῶν σκουπιδιῶν τὰ χαρτιὰ καὶ ὅσα ἄχρηστα πράγματα βλέπομε πεταμένα. Τέλος, πρὶν μποῦμε στὸ σχολεῖο, καθαρίζομε καλὰ τὰ πόδια μας.

Γιὰ τὴν καθαριότητα τῆς τάξεως μας φροντίζουν οἱ δύο ἐπιμεληταί, ποὺ τοὺς ὄριζομε κάθε ἑβδομάδα. Αὔτοὶ ξεσκονίζουν τὰ θρανία καὶ τὴν ἔδρα, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ μάθημα. Ἀνοίγουν τὰ παράθυρα στὰ διαλείμματα, γιὰ νὰ μπαίνῃ καθαρὸς ἀέρας. Καθαρίζουν τὸν πίνακα. Φροντίζουν γιὰ τὴν κιμωλία. Ἀδειάζουν τὸ καλάθι τῶν ἄχρηστων. Τακτοποιοῦν τὴν αἵθουσά μας καὶ βάζουν κάθε πρᾶγμα στὴ θέσι του. Μετροῦν τὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης καὶ λέγουν στὴ δασκαλά μας, ἵν λείπῃ κανένα. Ποτίζουν τὶς γλάστρες καὶ βάζουν ἄνθη στὰ ἀνθοδοχεῖα.

‘Η ἐργασία

«'Η δουλειὰ ντροπὴ δὲν ἔχει
καὶ ντροπὴ εἶν' ἡ τεμπελιά».
'Ο καθένας τὸ κατέχει
ἀπ' τὰ χρόνια τὰ παλιά.

Τὸ μυρμήγκι τὸ ζηλεύω,
ποὺ δὲν εἶναι ὄκνηρό.
Σὰν κι ἐκεῖνο θὰ δουλεύω.
Δὲν θὰ χάνω τὸν καιρό.

'Εργασία τιμημένη,
πλούτου καὶ χαρᾶς πηγή.
Εἶν' ἀπ' ὅλους παινεμένη
κι ὁ Θεὸς τὴν εὐλογεῖ.

Αἴνιγμα 2

"Ασπρό εἶναι τὸ χωράφι
καὶ μελαχροινὸς ὁ σπόρος.
Καὶ μιλεῖ καὶ συντυχαίνει
μὲν ἐκείνον, ποὺ τὸν σπέρνει.
Τί εἶναι;

Αἴνιγμα 3

Γυρίζει, γυρίζει
καὶ στὴ γωνιὰ καθίζει.

Τί εἶναι;

Μάθημα 7

Πώς συμπεριφερόμεθα στὸ σχολεῖο μας

“Ολοι οι μαθηταὶ κάνομε πρόθυμα ὅτι ὁρίζει ὁ κανονισμὸς τοῦ σχολείου μας.

Πρῶτα - πρῶτα φροντίζομε νὰ εἴμεθα τακτικοί. Γι' αὐτὸ φθάνομε στὸ σχολεῖο ἐνωρὶς καὶ πρὶν ἀρχίσῃ τὸ μάθημα. Μετὰ τὴν προσευχὴν μπαίνομε στὴν τάξι μας δύο - δύο στὴ σειρά, χωρὶς φωνές, ἀταξίες καὶ σπρωξίματα.

Στὰ διαλείμματα βγαίνομε ἥσυχα στὴν αὐλή.

Ποτὲ δὲν ἀφήνομε τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδιά μας, ὅπου φθάσει, ἀλλὰ τὰ βάζομε στὴ σάκκα μας.

Ἐπειτα φροντίζομε νὰ εἴμεθα καθαροί. Ἐχομε τὸ σῶμα μας πλυμένο, τὰ νύχια κομμένα καὶ τὰ μαλλιά κτενισμένα. Διατηροῦμε καθαρὰ τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδιά μας. Ποτὲ δὲν λερώνομε τὰ ροῦχα μας.

Ἄγαπᾶμε τοὺς συμμαθητάς μας, σὰν ἀδέλφια μας, καὶ τοὺς φερόμεθα μὲ εὐγένεια. Δὲν μαλώνομε μαζί τους. Δὲν τοὺς ὑβρίζομε, οὔτε τοὺς ἐνοχλοῦμε.

Οταν γίνεται μάθημα, προσέχομε τί λέγουν ἡ δασκάλα καὶ οἱ συμμαθηταί μας. Στὴ συζήτησι παίρνομε μέρος μὲ θάρρος καὶ ἀφοῦ μᾶς δώσει πρῶτα τὴν ἄδεια ἡ δασκάλα μας.

Βοηθούμεθα μεταξύ μας τόσο πολὺ σ' ὅλα τὰ μαθήματα, ὥστε κανεὶς δὲν ἔρχεται ἀμελέτητος στὸ σχολεῖο. Καθένας μας φροντίζει νὰ γράφῃ συμμετρικά, ὡραῖα καὶ χωρὶς μελανιές.

Βοηθᾶμε ἀκόμη καὶ τὰ παιδιὰ τῆς Πρώτης τάξεως, ποὺ τὰ ἀγαπᾶμε, σὰν μικρότερα ἀδελφάκια μας.

Τέλος, βοηθᾶμε τοὺς γέροντας καὶ τοὺς τυφλούς, ποὺ θὰ συναντήσωμε στὸ δρόμο.

Τὰ ἄτακτα παιδιά

Στὸ δρόμο εἶδα δυὸς παιδιά,
σὰν νὰ ἥταν πετεινάρια,
πιαστῆκαν μὲ κακὴ καρδιά,
έγινανε μαλλιὰ - κουβάρια.

Τὸ ἔνα ἀπ' τ' ἄλλο ὑποταγὴ
ξητάει σὰν ψηρίο.

Γλυστροῦν καὶ πέφτουνε στὴ γῆ
καὶ κλαῖνε καὶ τὰ δύο.

Μαμά μου, πῶς σ' εὐχαριστῶ,
ποὺ μ' ἔχεις βάλει νόμο,
ποτὲ νὰ μὴν καταπιαστῶ
μὲ τὰ παιδιὰ στὸ δρόμο !

Αἰνιγμα 4

"Ἐχω ἔνα κουτί,
ποὺ ἔχει μέσα κάτι τί.
"Αν χαθῇ τὸ κάτι τί,
τί τὸ υέλω τὸ κουτί ;

Tί εἶναι ;

Μάθημα 8

Πῶς όργανώνομε τὶς έορτές μας

Ἡ τάξις μας όργανώνει διάφορες έορτές, ὅπως τῆς σπορᾶς, τοῦ τρύγου, τοῦ χειμῶνα, τῶν Χριστουγέννων, τῶν ζαχαρωδῶν προϊόντων, τῶν παραμυθίων, τῆς Ἀποκριᾶς, τῆς 25 Μαρτίου, τοῦ Πάσχα κ.ἄ. Σ' αὐτὲς καλοῦμε τοὺς γονεῖς μας καὶ δλίγα παιδιά τῶν ἄλλων τάξεων.

Γιὰ τὴν όργανωσι κάθε έορτῆς συνεργαζόμεθα ὅλα τὰ παιδιά, μὲ τὴ βοήθεια καὶ τὶς ὁδηγίες τῆς δασκάλας μας.

Πρῶτα - πρῶτα, γιὰ νὰ στολίσωμε τὴν αἴθουσά μας, κατασκευάζομε σχετικά Ἰχνογραφικὰ καὶ χειροτεχνικὰ ἔργα, καθὼς καὶ ἀλυσσίδες μὲ χρωματιστὸ χαρτί.

Ἐπειτα μαθαίνομε μία προσευχή, τραγούδια, σχετικὰ ποιήματα, διαλόγους, κωμῳδίες καὶ ἐνα διήγημα ἢ παραμύθι.

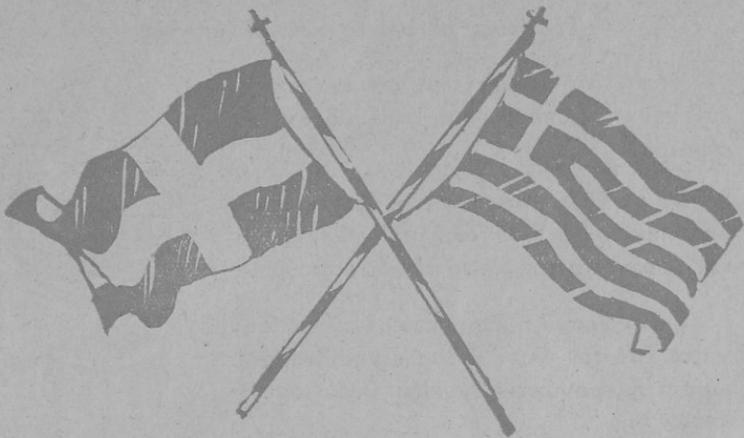
Οταν προετοιμάσωμε τὴν έορτή, γράφομε τὸ πρόγραμμα, στέλνομε τὶς προσκλήσεις καὶ κάνομε τὴ δοκιμή.

Τὴν παραμονὴ τῆς έορτῆς στολίζομε τὴν αἴθουσά μας μὲ σμύρτα, δάφνες, ἄνθη, χάρτινες ἀλυσσίδες, σημαῖες, χειροτεχνήματα καὶ ἐπιγραφές. Πόστο χαρὰ ἔχομε τότε !

Τὴν ἡμέρα τῆς έορτῆς ύποδεχόμεθα τοὺς καλεσμένους μας καὶ φροντίζομε νὰ τοὺς εύχαριστήσωμε. Ἀπαγγέλλομε, ὅσο ἡμιπροῦμε καλλίτερα τὰ ποιήματα, τοὺς διαλόγους καὶ τὸ διήγημα. Ἀπαγγέλλομε καὶ ὅλοι μαζὶ 2—3 ποιήματα καὶ τραγούδαμε μελωδικὰ τὰ τραγούδια μας.

Ἡ έορτὴ ἀρχίζει μὲ μία προσευχὴ καὶ τελειώνει μὲ τὸν Ἐθνικὸ "Υμνο.Τέλος, προσφέρομε λουκούμια στοὺς γονεῖς μας καὶ καραμέλλες στὰ παιδιά.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα συζητᾶμε στὴν τάξι μας, ἀν ἐπέτυχε ἡ έορτὴ καὶ πῶς ἐπρεπε νὰ όργανωθῇ καλλίτερα.

Ἐθνικὸς ὅμοιος

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι,
τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή.
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι,
ποὺ μὲ βιὰ μετράει τὴ γῆ.

'Απ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη,
τῶν Ἐλλήνων τὰ ίερὰ
καὶ σὰν πρώτα ἀνδρειωμένη
χαῖρε, ὡς χαῖρε, Ἐλευθεριά!

Μάθημα 9

Τὸ ἔτος, οἱ μῆνες καὶ οἱ ἐποχὲς

‘Η γῆ εἶναι στρογγυλή, σὰν ἓνα τόπι,
καὶ τὴν παριστάνομε μὲν τὴν ὑδρόγειο
σφαῖρα.

‘Η γῆ δὲν εἶναι ἀκίνητη. Τρέχει στὸ
διάστημα γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιο. Γυρίζει ὅμως
καὶ γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτό της, σὰν σβούρα.

Σ' ἓνα χρόνο ἡ ἔτος κάνει ἕνα ταξείδι
γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιο. Σ' ἓνα εἰκοσιτετρά-
ωρο ἡ ἡμερονύκτιο γυρίζει γύρω στὸν
ἑαυτόν της.

Τὸ 1 ἔτος ἔχει 12 μῆνες ἢ 365 ἡμέρες.

Ο 1 μῆνας ἔχει 30 ἢ 31 ἡμέρες.

Τὸ 1 ἡμερονύκτιο ἔχει 24 ὥρες.

Η 1 ὥρα ἔχει 60 πρῶτα λεπτά.

Τὸ 1 πρῶτο λεπτὸ ἔχει 60 δευτερόλεπτα.

Η 1 ἑβδομάδα ἔχει 7 ἡμέρες.

Οἱ 12 μῆνες εἶναι οἱ ἑξῆς :

Ιανουάριος	Μάιος	Σεπτέμβριος
Φεβρουάριος	Ἰούνιος	Οκτώβριος
Μάρτιος	Ἰούλιος	Νοέμβριος
Απρίλιος	Αὔγουστος	Δεκέμβριος

Κάθε ἔτος ἔχει τέσσερεis ἐποχές : τὴν ἄνοιξι, τὸ καλο-
καίρι, τὸ φθινόπωρο καὶ τὸν χειμῶνα.

Αἴνιγμα 5

Ἐνας πατέρας κεφαλή. Καθένας γυιὸς στὴν ράχη του
Δώδεκα γυιοί ποδάρια. ἔχει τριάντα κόρες.

Κάθε βραδιὰ πενταίνει μιά.

Κάθε πρωΐ γεννιέται ἄλλη.

Τί εἶναι ;

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

(Σεπτέμβριος - Οκτώβριος - Νοέμβριος)

Μάθημα 10

‘Ο καιρὸς καὶ ἡ φύσις κατὰ τὸ φθινόπωρο

Ἐπέρασε πιὰ τὸ καλοκαίρι μὲ τὶς ζέστες του. Ἡλθε τὸ φθινόπωρο. Ὁ καιρὸς ἄλλαξε. Κάποτε φυσάει [καὶ κρύος ἀέρας. Ὁ ἥλιος δὲν καίει, ὅπως τὸ καλοκαίρι. Γι’ αὐτὸ ἡ ἡμέρα εἶναι ἥσυχη καὶ γλυκειά.

Μερικὲς φορὲς τὸ φθινόπωρο δὲ οὐρανὸς σκεπάζεται ἀπὸ μαῦρα σύννεφα. Τότε ὅλα γύρω σκοτεινάζουν. **Άστραπὲς σχίζουν τὸν ἀέρα καὶ δυνατές βροντὲς ἀκούονται.** Σὲ λίγο ἀρχίζει νὰ βρέχῃ. Εἶναι τὰ πρωτοβρόχια τοῦ φθινοπώρου.

Κάποτε ἀρχίζει νὰ βρέχῃ τόσο πολύ, ὡστε γίνονται πλημμύρες. Γεμίζουν νερὸ τὰ χωράφια, τὰ ρυάκια, τὰ ποτάμια καὶ τὰ ὑπόγεια.

‘Ακόμη καὶ ἡ φύσις ἀλλάζει τὸ φθινόπωρο. Γίνεται γλυκειά καὶ μελαγχολική. Παίρνει καινούργια χρώματα. Τά δένδρα

χάνουν τὴν πρασινάδα τους. Τὰ φύλλα τους κιτρινίζουν σιγά-
σιγά καὶ πέφτουν στὴ γῆ.

Οἱ νύκτες ἀρχίζουν νὰ μεγαλώνουν καὶ οἱ ἡμέρες νὰ μικρά-
νουν.

Ἄφθονα φροῦτα καὶ ἔηροὶ καρποὶ γεμίζουν τὴν ἀγορά :
σταφύλια, κυδώνια, μῆλα, καρύδια, κάστανα καὶ ἄλλα.

Τώρα ὅλοι προφυλάγονται ἀπὸ τὴν ἄλλαγή τοῦ καιροῦ,
γιὰ νὰ μὴ ἀρρωστήσουν. Οἱ ἄνδρες φοροῦν καπαρντίνες. Οἱ γυ-
ναῖκες ταγιέρ. Τὰ ἀγόρια σακκάκια ἢ πουλόβερ. Τὰ κορίτσια
ζακέττες.

Τὰ χελιδόνια, τ' ἀηδόνια, οἱ πελαργοί, οἱ κοῦκοι καὶ τ'
ἄλλα ἀποδημητικὰ πτηνὰ φεύγουν γιὰ τὶς ζεστὲς χῶρες, ἐπειδὴ
καταλαβαίνουν ὅτι σὲ λίγο θ' ἀρχίσῃ ὁ ἥχειμῶνας, μὲ τὰ χιόνια
καὶ τὶς παγωνιές του.

Φύγανε τὰ χελιδόνια

Φύγανε τὰ χελιδόνια.

Ἄδειες οἱ φωλιές.

Δὲν λαλοῦνε πιὰ τ' ἀηδόνια
στὶς τριανταφυλλιές.

Στὸ καλό ! Νὰ ξαναρθῆτε
πρόσχαρα πουλιά
κι ἄγγικτη θὰ ξαναβρῆτε
τὴν παλιὰ φωλιά.

A ἵνι γ μ α 6

Πράσινη μάννα,
ὅμορφα παιδιά,
τρελλὰ ἔγγονια.

Tí εἶναι ;

A ἵνι γ μ α 7

Σκιζω, ἀνοίγω τὸ δενδρί,
Βρίσκω ἴνυφη καὶ γαμπρό,
πεθερὰ καὶ πεθερό.

Tí εἶναι ;

Μάθημα 11

Τί δουλειές κάνουν οι κάτοικοι τὸ φθινόπωρο

Οι γεωργοὶ τὸ φθινόπωρο τρυγοῦν τ' ἀμπέλια τους. Σπέρνουν τὰ δημητριακά τους: σιτάρι, κριθάρι, σίκαλι, βρώμη καὶ βίκο. Ὁργάνουν τὰ χωράφια, ποὺ θὰ σπείρουν τὴν ἄνοιξι μὲ καλαπόκι, βαμβάκι καὶ σησάμι ἢ πού θὰ φυτέψουν μὲ καπνά. Μαζεύουν τὸ βαμβάκι. Ἀνοίγουν στὰ χωράφια μεγάλες αὐλακιές, γιὰ νὰ φεύγουν τὰ νερά τοῦ χειμῶνα. Σπέρνουν στὰ λειβάδια τριφύλλι.

Οι κηπουροὶ σπέρνουν σὲ βραγιές κουκιά, μπιζέλια, ραδίκια καὶ ἄνιθο. Μεταφυτεύουν ἀπὸ τὰ σπορεῖα στὶς βραγιές σέλινα, ἀντίδια, σπαράγγια, μαρούλια καὶ ἀγκινάρες.

Οι δενδροκόμοι μαζεύουν τὶς ἐλιές. Ἀποτελείῶνται τὸ μάζεμα τῶν μήλων. Κλαδεύουν καὶ καθαρίζουν τὰ δένδρα. Σκάβουν λάκκους γύρω στὰ δένδρα, γιὰ νὰ μαζευθῇ νερὸ τὸν χειμῶνα.

Οι βοσκοὶ ἔτοιμάζονται ν' ἀφῆσουν τὰ ὑψηλά βουνὰ καὶ νὰ κατεβοῦν μὲ τὰ πρόβατά τους στοὺς κάμπους.

"Ολοὶ ἔργαζονται μὲ ὄρεξι κι ἐμεῖς τὰ παιδιὰ βοηθοῦμε στὶς δουλειές, ποὺ ἔχει ἡ οἰκογένειά μας.

Τί λέγουν γιὰ τοὺς μῆνες τοῦ φθινοπώρου

A' Σεπτέμβριος

1. Τὸν Τρυγητὴν τὸν ἀμπελουργοῦ πᾶνε χαλάλι οἱ κόποι.
2. "Αν ἵσως βρέξῃ ὁ Τρυγητής,
χαρὰ στὸν τυροκόμο.

B' Ὁκτώβριος

1. Ὁκτώβριο καὶ δὲν ἔσπειρες;
Λίγο στάρι όντα κάνης.
2. Τὸν Σεπτέμβριο τὰ σταφύλια.
Τὸν Ὁκτώβριο τὰ κουδούνια.

C' Νοέμβριος

1. Ο Νοέμβριος ἔκλεισε;
Τὰ ζευγάρια εἶναι στὸ σταῦλο.
Κι οὔτε τσοπάνης στὰ βουνά,
οὔτε ζευγᾶς στοὺς κάμπους.

A' ἵνι γ μ α 8

Μάννα καὶ θυγατέρα
ἔχουν τὸ ἴδιο ὄνομα.

Tí εἶναι;

A' ἵνι γ μ α 9

"Ἐνα μικρό, μικρούτοικο
μὲ τὰ γενάκια κάτω.

Tí εἶναι;

Σοφὲς λαϊκὲς συμβουλὲς

"Η δουλειὰ ἐντροπὴ δὲν ἔχει.

Τῶν φρονίμων τὰ παιδιά,
πρὶν πεινάσουν, μαγειρεύουν.

Μάθημα 12

Έορτές, ήθη και έθιμα του φθινοπώρου

Οι πιὸ σπουδαῖες έορτές του φθινοπώρου είναι οἱ ἑξῆς 5 :

1. Στὶς 14 Σεπτεμβρίου ἡ **Υψησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ**.
2. Στὶς 3 Ὁκτωβρίου **τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου**, πολιούχου τῶν Ἀθηνῶν.
3. Στὶς 26 Ὁκτωβρίου **τοῦ Ἀγίου Δημητρίου**, πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης.
4. Στὶς 21 Νοεμβρίου **τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου** καὶ
5. Στὶς 30 Νοεμβρίου **τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου**, πολιούχου τῶν Πατρῶν.

Ἐπίσης κάθε χρόνο στὶς 28 Ὁκτωβρίου ἔχομε **Ἐθνικὴ έορτή**. μὲ δοξολογίες, παρελάσεις, ἐθνικοὺς χοροὺς καὶ λαμπαδηφορίες. Κάνομε καὶ σχολικὴ έορτή. Παντοῦ ἀνεμίζει ὑπερήφανη ἡ γαλανόλευκη **Σημαία μας**.

Σὰν αὐτὴ τὴν ἡμέρα τὸ 1940 οἱ Ἰταλοὶ μὲ τὸ Μουσσολίνι ἥθελησαν νὰ πάρουν τὴν Ἑλλάδα μας. Ἀλλὰ ἐμεῖς τοὺς ἐβροντοφωνήσαμε **OXI**. Ἐκάναμε πόλεμο καὶ τοὺς ἐνικήσαμε.

Σὲ πολλὰ χωριὰ τὸ φθινόπωρο ἔχουν διάφορα ήθη καὶ έθιμα (συνήθειες).

Ἐτοιμάζουν γιὰ τὸν χειμῶνα διάφορα τρόφιμα: τραχανάδες, χυλοπῆττες, τουρσιά, πετιμέζι, μουσταλευριά, σουτζούκια καὶ ἄλλα.

Ἐτοιμάζουν ἀκόμη τὰ ξύλα καὶ τὰ κάρβουνά τους γιὰ τὸν χειμῶνα.

Οἱ κοπέλλες τῆς γειτονιᾶς μαζεύονται τὰ βράδυα καὶ κάνουν τὰ νυκτέρια τους. Πλέκουν τὰ μάλινα γιὰ τὸν χειμῶνα. Τραγουδοῦν τραγούδια τοῦ φθινοπώρου. Λέγουν ἀστεῖα καὶ τρώγουν ξηρούς καρπούς.

Σὲ μερικὰ μέρη τῆς Μακεδονίας, μόλις ἴδουν τὸ πρῶτο χιόνι στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ, τότε μόνον βγάζουν καὶ μοιράζουν στὴν οἰκογένεια τὸ πρῶτο σουτζούκι.

Ἄλλοι συνθήζουν καὶ πασταλιάζουν τὰ καπνά τους μὲ τὸ ἔθιμο τῆς ἀλληλοβοηθείας.

Γι' αὐτὰ καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα ἔθιμα τοῦ φθινοπώρου ἔγινε σήμερα συζήτησι στὴ Δευτέρα τάξι.

Ἐθνικὴ ἐօρτὴ

Γιορτάζει ἡ πατρίδα
μεγάλη χαρά.
Σιμά της ἡ δόξα
μ' ὀλάσπρα φτερά.

Γιορτάζει ἡ πατρίδα
σὲ κάθε μεριά.
Μυρίζουν οἱ δάφνες.
Γελᾶ ἡ λευθεριά.

Σ' αὐτὴν τὴν γιορτή μας
έλατε παιδιά.
Ψηλὰ τὴν Σημαία!
Ψηλὰ τὴν καρδιά!

2α ΕΝΟΤΗΣ
ΣΥΝΟΙΚΙΑ - ΧΩΡΙΟ - ΠΟΛΙΣ - ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΔΗΜΟΣ

Μάθημα 13

'Η συνοικία μας

Πολλά σπίτια μαζί κάνουν μία **συνοικία**.

'Η συνοικία τοῦ σχολείου μας λέγεται «Συνοικία».

'Η συνοικία μας ἔχει μία 'Εκκλησία «Τὴν 'Εκκλησία.....», ἐνα σχολεῖο «Τὸ..... Δημοτικὸ σχολεῖο.....» καὶ μία μεγάλη πλατεῖα, μὲ διάφορα μαγαζιά γύρω της.

Σήμερα ἀνεβήκαμε μὲ τῇ δασκάλᾳ μας σ' ἓνα ὑψωμα καὶ εἰδαμε τὴ συνοικία μας.

Νὰ ἡ 'Εκκλησία μας στὸ ἀνατολικὸ μέρος! Κοντά της ὑψώνεται τὸ σχολεῖο μας καὶ στὰ δυτικὰ τὸ **νοσοκομεῖο**. Νὰ ἡ πλατεῖα μας στὴ μέση! Νὰ καὶ οἱ ἀσφαλτοστρωμένοι δρόμοι της! Πόσο ὠραῖα ξεχωρίζουν ὅλα!

Δύο παιδιά ἔκαναν τὸ σχέδιό της μὲ βότσαλα.

"Οταν ἐγυρίσαμε στὸ σχολεῖο, ἔκάναμε τὸ ἴδιο σχέδιο στὸν πίνακα, στὴν ἀμυδόχο καὶ στὸ πάτωμα.

"Ολα τὰ παιδιά, ὅταν μεγαλώσωμε, θὰ φροντίσωμε νὰ γίνῃ καλλίτερη ἡ συνοικία μας.

Μάθημα 14

Τὸ χωριὸ

Χωριὸ λέγεται ἔνας τόπος, που ἔχει τριάντα ἔως πεντακόσια σπίτια. Κάθε χωριὸ ἔχει τὸ ἴδικό του ὄνομα.

Τὰ περισσότερα σπίτια τῶν χωριῶν εἰναι **μονώροφα**, δηλ. μ' ἔνα πάτωμα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὀλίγα **διώροφα** σπίτια, δηλ. μὲ δύο πατώματα.

Κάθε σπίτι ἔχει συνήθως μία αὐλὴ κι ἔναν κῆπο. Στὴν αὐλὴν ὑπάρχει ἔνας σταῦλος γιὰ τὰ ζῶα, ἔνας ὄρυιθῶνας (κοτέτσι), ἔνας ἀχυρῶνας καὶ μία ἀποθήκη.

Κάθε χωριὸ ἔχει μόνον μία Ἐκκλησία καὶ ἔνα σχολεῖο, ἐνῶ στὶς πόλεις ὑπάρχουν πολλὰ σχολεῖα καὶ πολλές Ἐκκλησίες.

Στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ εύρισκεται ἡ πλατεῖα, μὲ διάφορα καταστήματα γύρω της.

Τὰ χωριὰ δὲν ἔχουν μεγάλη κίνησι. Οἱ δρόμοι τους εἰναι συνήθως μικροί, στενοί καὶ ἀνώμαλοι.

Οἱ περισσότεροι χωρικοὶ εἰναι **γεωργοὶ** καὶ **κτηνοτρόφοι**. Στοὺς κήπους των καλλιεργοῦν **λαχανικὰ** καὶ **φροῦτα**. Ὁ ἀ-

γροφύλακας τοὺς φυλάγει τὰ κτήματα καὶ ὁ **ταχυδρόμος** τοὺς μοιράζει τὶς ἐπιστολές.

Οἱ χωρικοὶ ἐργάζονται στὰ κτήματά τους ἀπὸ τὸ πρωῒ ἔως τὸ βράδυ. Μόνον τὴν Κυριακὴν ξεκουράζονται καὶ πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία.

“Ολοὶ οἱ χωρικοὶ ζοῦν ἀγαπημένα σὰν μία οἰκογένεια. Βοηθοῦνται μεταξύ τους στὴν καλλιέργεια τῶν χωραφιῶν, στὸ κτίσιμο τῶν σπιτιῶν, στὸ μάζευμα τοῦ καλαμποκιοῦ, στὸ ἄνοιγμα αὐλακιῶν γιὰ τὸ πότισμα τῶν κτημάτων καὶ στὰ διάφορα κοινωνικὰ ἔργα.

Τὸ χωριό

Παιδάκια τὸ χωριό μας
έδω χαμογελᾶ.

Πλατεῖα καὶ σχολεῖο
καὶ σπίτια χαμηλά.

Σὲ χαιρετῶ, χωριό μου,
μὲ χαρωπὴ καρδιά.

Καὶ μπαίνω στὸ σχολεῖο
καὶ βλέπω τὰ παιδιά.

Αἴνιγμα 10

“Εχει στὸ κεφαλάκι
πράσινο μαλλάκι.
Καὶ στὸ κορμὶ¹
κίτρινο πουκαμισάκι.

Tí εἶναι;

Αἴνιγμα 11

“Ασπρο εἶναι, σὰν τυρί,
καὶ τυρὶ δὲν εἶναι.
“Εχει φύλλα, σὰν δενδρὶ²
καὶ δενδρὶ δὲν εἶναι.
“Εχει ποντικοῦ οὐρά.
Ποντικὸς δὲν εἶναι.
Tí εἶναι;

Μάθημα 15

Η πόλις

Πόλις λέγεται ό τόπος, που ἔχει περισσότερα ἀπό χίλια σπίτια. "Άλλες πόλεις είναι μικρές κι ἄλλες μεγάλες.

"Η Αθήνα καὶ ἡ Θεσσαλονίκη είναι μεγαλουπόλεις, γιατὶ ἔχουν χιλιάδες σπίτια.

Κωμόπολις λέγεται ό τόπος, που ἔχει πεντακόσια ἔως χίλια σπίτια.

Κάθε πόλις ἔχει ίδιαίτερο ὄνομα. Η πόλις μας δύνομάζεται ...

Στὶς πόλεις τὰ σπίτια είναι ύψηλά καὶ ὥραῖα. Μερικὰ ἔχουν 5 - 10 πατώματα. Αὐτὰ λέγονται **πολυκατοικίες**. "Όλα τὰ σπίτια εύρισκονται στὴ γραμμὴ καὶ τὸ ἔνα κοντὰ στὸ ἄλλο.

Οἱ περισσότεροι δρόμοι στὶς πόλεις είναι ἀσφαλτοστρωμένοι καὶ ἔχουν μεγάλη κίνησι. Τὴν νύκτα οἱ δρόμοι φωτίζονται μὲν ἡλεκτρικὰ φῶτα, ποὺ κάνουν τὶς πόλεις ἀληθινὸν πανόραμα.

Οἱ πόλεις ἔχουν πολλὲς συνοικίες, πολλὲς Ἐκκλησίες, πολλὰ σχολεῖα, πολλὰ καταστήματα, διάφορα ἐργοστάσια, νοσοκομεῖα, ὥραῖα πάρκα, κέντρα παιδικῆς χαρᾶς, στρατῶνες, ὁρφανοτροφεῖα, μουσεῖα, κινηματογράφοι, θέατρα καὶ ἄλλα.

Κάθε πόλις ἡ χωριὸν ἔχει τὸ ΗΡΩΝ της, ἓνα μαρμάρινο μνημεῖο, ἀφιερωμένο σ' ἐκείνους, ποὺν ἔθυσίασαν τὴ ζωὴν τους γιὰ τὴ γλυκειά μας τὴν πατρίδα τὴν ΕΛΛΑΣΑ. Στὶς ἔθνικὲς ἑορτὲς στεφανώνομε τὸ ἡρῷον μὲν δάφνινο στεφάνι. "Η Αθήνα ἔχει τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Οἱ ἀστυφύλακες ἢ οἱ χωροφύλακες φυλάγουν τὶς πόλεις ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους. Οἱ δὲ **ταχυδρόμοι** ἢ γραμματοκομισταὶ μοιράζουν τὶς ἐπιστολές.

"**Ιδιαιτέρα πατρίδα μας** είναι ἡ πόλις ἡ τὸ χωριό, ποὺν ἔγεννηθήκαμε.

Μάθημα 16

‘Ο Δῆμος καὶ ἡ Κοινότης

Κάθε μιὰ πόλις εἶναι καὶ ἔνας Δῆμος. Οἱ Δῆμοι διοικοῦνται ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Δήμαρχον.

Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ψηφίζουν μυστικὰ κάθε 4 χρόνια καὶ ἐκλέγουν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον κι αὐτὸ τὸν Δήμαρχον.

Κάθε χωριὸν εἶναι καὶ μία Κοινότης. Οἱ Κοινότητες διοικοῦνται ἀπὸ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος.

Οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν ψηφίζουν μυστικὰ κάθε 4 χρόνια καὶ ἐκλέγουν τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον κι αὐτὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος.

Τὸ οἰκημα, ποὺ στεγάζονται τὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου, λέγεται Δήμαρχεῖον. Ἐνῷ τὸ οἰκημα, ποὺ στεγάζονται τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος, λέγεται Κοινοτικὸν Κατάστημα.

‘Ο Δήμαρχος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μαζὶ μὲ τὰ Συμβούλια τους φροντίζουν γιὰ τὴν ὕδρευσι, τὸν φωτισμό, τὴν συγκινωνία, τὴν καθαριότητα, τὴν ἐπισκευὴ καὶ ἀσφαλτόστρωσι τῶν δρόμων, τὰ πάρκα, τὶς πλατεῖες, τοὺς ὑπονόμους, τὴν ἀναδάσωσι τῶν γυμνῶν τόπων, τὰ φιλανθρωπικὰ ἴδρυματα, τὰ μνημεῖα καὶ γενικὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες καὶ τὴν πρόοδο τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωριοῦ, ποὺ διοικοῦν.

“Ολα τὰ παιδιὰ ἔχομε εὐθύνη γιὰ τὴ διαφύλαξι τῆς περιουσίας τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Δήμου μας. Γι’ αὐτὸ δὲν καταστρέφομε τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα, τὰ κάγκελα τῶν κήπων, τὶς πινακίδες τῶν δρόμων καὶ τὶς βρύσες, ἀλλὰ φροντίζομε γιὰ τὴν καλὴ συντήρησί τους. “Οταν μεγαλώσωμε, θὰ φροντίσωμε νὰ προοδεύσῃ περισσότερο ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης μας.

Μάθημα 17

‘Η Ἔκκλησία μας

‘Η συνοικία μας ἔχει μιὰ μεγάλη Ἐκκλησία « ». Σ’ αὐτήν λειτουργεῖ ὁ Παπᾶς μας, αἰδεσιμώτατος

Πόσο ώραία είναι ἡ Ἐκκλησία μας μὲ τὸν τροῦλο καὶ τὸ καμπταναριό της!

“Οταν τὴν ἐπισκεφθήκαμε μιὰ ἡμέρα, ἡ δασκάλα μᾶς ἔδειξε τὸ τέμπλο, τὴν Ὁραία Πύλη, τὴν Ἅγια Τράπεζα, τὸν ἄμβωνα, τὸ δεσποτικό, τὰ εἰκονοστάσια, τὰ στασίδια, τὰ ἀναλόγια τῶν φωλτῶν, τὶς εἰκόνες, τοὺς πολυελαῖους, τὰ κανδήλια καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα. ‘Υψηλὰ στὸν τροῦλο εἴδαμε τὸν **Παντοκράτορα**.

“Οταν ἐγυρίσαμε στὸ σχολεῖο, ἵχνογραφήσαμε αὐτά, ποὺ εἴδαμε.

Στὴν Ἐκκλησία ἀκοῦμε τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ καὶ προσευχόμεθα.
Ἐκεῖ γίνονται οἱ γάμοι, τὸ βάπτισμα τῶν παιδιῶν, τὸ κατηχητικό καὶ οἱ κηδεῖες. Ἐκεῖ εὐχαριστοῦμε τὸν καλὸ Θεὸ γιὰ τὰ ἀγάθα, ποὺ μᾶς δίνει καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς φωτίσῃ νὰ γίνωμε καλοὶ ἄνθρωποι.

Τί χαρὰ καὶ εὐχαρίστησι δοκιμάζομε στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ !

‘Ο Παπᾶς μας

‘Ο Παπᾶς μας ὁ καλός,
μὲ τὰ ὄλόλευκα μαλλιά του,
τὰ παιδάκια τ’ ἀγαπᾶ,
μέσ’ ἀπ’ τὴν καρδιά του.

Τὰ παιδάκια μὲ χαρὰ
τοῦ φιλοῦν τὸ χέρι
κι ὁ Παπᾶς ὁ γέροντας
ὅλα τὰ χαῖδεύει.

Αἶνιγμα 12

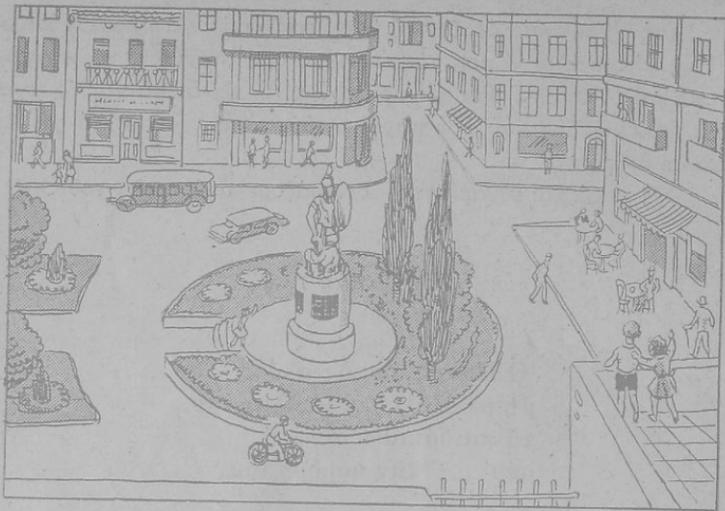
‘Απ’ ἐδῶ κολώνα
κι ἀπὸ ἐκεῖ κολώνα,
Καὶ στὴ μέση κόρη,
ποὺ ἀηδονολαλεῖ.

Τί εἶναι ;

Αἶνιγμα 13

Γύρω - γύρω θάλασσα
καὶ στὴ μέση μιὰ φωτούλα.

Τί εἶναι ;

Μάθημα 18

‘Η πλατεία μας

Κάθε πόλις ή χωριό έχει τὴν πλατεία του, ὅπου δὲν είναι κτισμένα σπίτια.

‘Η πλατεία μας είναι μεγάλη καὶ ὡραία. Γύρω της ὑπάρχουν καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα καὶ ἄλλα καταστήματα. Στὴ μέση της ἔνα μεγάλο συντριβάνι πετᾶ τὸ νερὸν ὑψηλά.

‘Η πλατεία είναι τὸ στολίδι τῆς συνοικίας μας. Τὰ ἀπογεύματα γεμίζει ἀπὸ κόσμο. Ἐρχονται πολλοὶ ἀνθρωποι, γιὰ ν' ἀναπνεύσουν καθαρὸ δέρα. Νὰ ξεκουρασθοῦν. Νὰ χαροῦν τὸ ὑπαιθρο καὶ νὰ εὐχαριστηθοῦν. Φέρνουν καὶ οἱ μητέρες τὰ μωρά τους στὰ καροτσάκια.

Σ’ ἔνα μέρος τῆς πλατείας εύρισκεται τὸ **Κέντρο Παιδικῆς Χαρᾶς**, μὲ κούνιες καὶ ἄλλα παιγνίδια γιὰ μᾶς τὰ παιδιά.

Τὸ κέντρο μας τὸ διατηροῦμε πάντοτε καθαρό. Δὲν κόβομε τὰ ἄνθη του, οὔτε καταστρέφομε τὰ κάγκελλά του.

Γύρω ἀπὸ μερικές πλατεῖες εύρισκονται διάφορα δημόσια γραφεῖα, ὅπως τὸ **Ταχυδρομεῖο**, τὸ **Τηλεγραφεῖο**, τὸ **Ταμεῖο**, η **Αστυνομία**, τὸ **Δημαρχεῖο** καὶ ἄλλα.

Μάθημα 19

Οι δρόμοι τῶν πόλεων

Στὶς πόλεις οἱ δρόμοι λέγονται **όδοι** καὶ ἔχουν ἴδιαίτερο ὅνομα ὁ καθένας τούς.

Τὰ σπίτια τῶν ὁδῶν ἔχουν δεξιὰ **ζυγοὺς** ἀριθμοὺς καὶ ἀριστερὰ **μονούς**.

Λεωφόροι ὀνομάζονται οἱ δρόμοι τῶν πόλεων, ποὺ ἔχουν μεγάλο πλάτος. Συνήθως οἱ λεωφόροι ἔχουν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ **δενδροστοιχίες**.

Οἱ δρόμοι τῶν πόλεων ἔχουν δυὸς **πεζοδρόμια** πλακόστρωτα δεξιὰ καὶ ἀριστερά, τὰ ὅποια εἶναι δλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τὸ **κατάστρωμα** τοῦ δρόμου.

Στὰ πεζοδρόμια περπατοῦν οἱ πεζοὶ καὶ στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου τρέχουν τὰ αὐτοκίνητα, οἱ μοτοσυκλέττες τὰ τρόλλεϋ καὶ τὰ ποδήλατα.

Ἐκεῖ, ὅπου τελειώνει τὸ κατάστρωμα καὶ ἀρχίζουν τὰ πεζοδρόμια, εἶναι τὰ **ρεῖθρα** τοῦ δρόμου.

Πολλοὶ δρόμοι στὶς πόλεις ἔχουν **ύπονόμους**, ὅπου χύνονται τὰ νερὰ τῆς βροχῆς καὶ τὰ ἀκάθαρτα νερὰ τῶν σπιτιῶν.

Οἱ **όδοικαθαρισταὶ** σκουπίζουν τακτικὰ τοὺς δρόμους τῶν πόλεων. Τὰ δὲ αὐτοκίνητα τοῦ Δήμου παίρνουν κάθε ἡμέρα τὰ σκουπίδια τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν δρόμων.

Τὴν κίνησι στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῶν πόλεων τὴν κανονίζουν οἱ **τροχονόμοι**, δηλ. οἱ ἀστυφύλακες ἢ οἱ χωροφύλακες τῆς Τροχαίας, μὲ τὰ χέρια ἢ μὲ φῶς. Τὸ κόκκινὸ φῶς θὰ πῆ «Στάσου», τὸ κίτρινὸ «Ἐτοιμάσου» καὶ τὸ πράσινο «Διάβαινε».

Διεύθυνσις τῆς κατοικίας μας λέγεται ἡ πόλις, ἡ ὁδός καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ὁδοῦ, ποὺ κατοικοῦμε. Ἐγὼ κατοικῶ στὴν πόλιν. ὁδὸς ἀριθμὸς

Μάθημα 20

Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας

Οἱ δρόμοι μᾶς εἶναι πολὺ χρήσιμοι, γιατὶ σ' αὐτοὺς περπατᾶμε, ταξιδεύομε καὶ μεταφέρομε τὰ προϊόντα μας.

Ἐθνικοὶ ἢ δημόσιοι λέγονται οἱ δρόμοι, ποὺ ἐνώνουν τὶς πόλεις μεταξύ τους καὶ εἶναι ἀσφαλτοστρωμένοι.

Αμαξῖτοί λέγονται οἱ δρόμοι, ποὺ περνοῦν τὰ αὐτοκίνητα καὶ ἄλλα τροχοφόρα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀσφαλτοστρωμένοι.

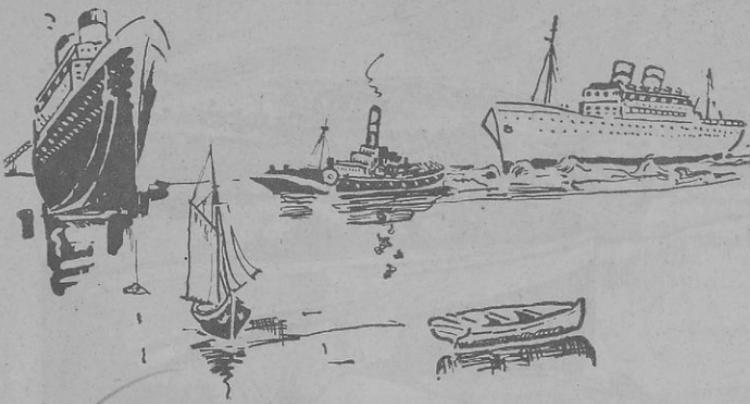
Βατοί λέγονται οἱ δρόμοι, ποὺ ἐνώνουν τὰ χωριά μεταξύ τους καὶ περνοῦν σ' αὐτοὺς εὔκολα τὰ **φορτηγὰ ζῷα**: ἄλογα, μουλάρια, γαϊδούρια κ.λ.π.

Ἀτραποὶ ἢ μονοπάτια λέγονται οἱ πολὺ στενοὶ δρόμοι, στοὺς ὅποιους βαδίζουν δύσκολα οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῷα.

Στὰ χωριά οἱ κάτοικοι πηγαίνουν ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος στὸ ἄλλο μὲ τὰ πόδια ἢ μὲ τὰ ζῷα τους.

Στὶς πόλεις ὅμως, ὅπου οἱ ἀποστάσεις εἶναι μεγάλες, χρησιμοποιοῦν λεωφορεία, τρόλλεϋ, ταξί, κούρσες, μοτοσυκλέττες καὶ ποδήλατα. Αὐτὰ λέγονται **μέσα συγκοινωνίας**.

Ἐχομε τριῶν εἰδῶν μέσα συγκοινωνίας: τῆς **ξηρᾶς**, τῆς **θαλάσσης** καὶ τοῦ **ἀέρος**.

Τὰ μέσα συγκοινωνίας τῆς ξηρᾶς είναι : τὰ αὐτοκίνητα (λεωφορεῖα, πούλμαν, φορτηγά, κοῦρσες καὶ ταξί), οἱ σιδηρόδρομοι, οἱ αὐτοκινητάμαχες (ώτομοτρίς), οἱ μοτοσυκλέττες, τὰ ποδήλατα, τὰ κάρρα, τὰ άμάξια καὶ τὰ φορτηγά ζῶα.

Τὰ μέσα συγκοινωνίας τῆς θαλάσσης είναι : τὰ πλοῖα, (ύπερωκεάνια, φορτηγά, πετρελαιοφόρα, ἐπιβατικά, κόττερα κ.ἄ.), τὰ βενζινόπλοια, οἱ βενζινάκατες, τὰ καΐκια καὶ οἱ βάρκες.

Τὰ μέσα συγκοινωνίας τοῦ ἀέρος είναι : τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὰ ἑλικόπτερα.

Μὲ τὰ μέσα συγκοινωνίας ταξιδεύομε καὶ μεταφέρομε τὰ ἔμπορεύματα καὶ τὰ προϊόντα μας.

A ἴνιγμα 14

Ἄψυχο, ψυχὴ δὲν ἔχει
καὶ ψυχὲς παίρνει καὶ φεύγει.

Tὶ εἶναι ;

A ἴνιγμα 15

"Ηλιος δὲν εῖμαι.
'Ακτῖνες ἔχω.
Πόδια δὲν ἔχω.
Καὶ ὅμως τρέχω.
Tὶ εῖμαι ;

Μάθημα 23

Άγορά μας

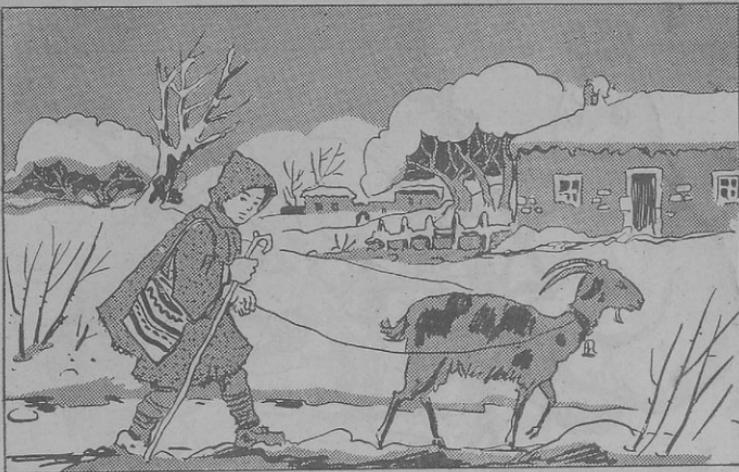
Άγορά λέγεται τὸ μέρος, ὅπου εύρισκονται τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, τὰ παντοπωλεῖα, τὰ κρεοπωλεῖα, τὰ ἀρτοπωλεῖα, τὰ μανάβικα κ.ἄ., ἀπὸ τὰ ὅποια ἀγοράζομε ὅ, τι μᾶς χρειάζεται.

Ἐτσι ἀπὸ τὰ παντοπωλεῖα ἀγοράζομε λάδι, τυρί, ρύζι καὶ ὄλλα τρόφιμα. Ἀπὸ τὰ κρεοπωλεῖα κρέας. Ἀπὸ τὰ ἵχθυοπωλεῖα ψάρια. Ἀπὸ τὰ ἀρτοπωλεῖα ψωμί. Ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα βιβλία, τετράδια κ.λ.π. Ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα ροῦχα, παπούτσια κ.ἄ.

Στὶς πόλεις γίνονται καὶ λαϊκὲς ἀγορές. Ἐκεῖ οἱ χωρικοί μας πωλοῦν : αὐγά, σιτάρι, φρούτα, τυρί καὶ ὄλλα προϊόντα.

Γιὰ ν' ἀγοράσωμε διάφορα εἰδη, πληρώνομε χρήματα. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶμεθα προσεκτικοί στὸ ζύγισμα, στὸ λογαριασμό, στὸ μέτρημα τῶν χρημάτων καὶ στὰ réστα, ποὺ θὰ πάρωμε.

"Ολα τὰ παιδιὰ βοηθοῦμε πρόθυμα τὴ μητέρα μας στὴν ἀγορὰ τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἀλλων εἰδῶν.

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

(Δεκέμβριος - Ιανουάριος - Φεβρουάριος)

Μάθημα 24

‘Ο καιρὸς καὶ ἡ φύσις κατὰ τὸν χειμῶνα

“Ηλθεν ὁ Δεκέμβριος. Ἔφθασε καὶ ὁ χειμῶνας.

‘Ο καιρὸς ἄλλαξε. Ἀέρας ψυχρὸς φυσάει συχνὰ ἀπὸ τὸ βοριδικό καὶ κάνει δυνατὸ κρύο.

Τὶς περισσότερες ἡμέρες μᾶυρα **σύννεφα** σκεπάζουν τὸν οὐρανό. Βρέχει συχνὰ καὶ κάποτε χιονίζει. Τότε ὅλα γύρω γίνονται κάτασπρα.

Τὸ χιόνι εἶναι ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν. Κάνουν χιονανθρώπους καὶ παίζουν χιονοπόλεμο.

Πότε – πότε τὸν χειμῶνα φυσάει πολὺ δυνατὸς ἄνεμος, ποὺ λέγεται **θύελλα**. Η θύελλα ξεριζώνει δένδρα, ἀναποδογυρίζει στέγες, καταστρέφει τὰ σπαρτά καὶ κάνει μεγάλες ζημίες.

Καμμιὰ φορὰ μαζὶ μὲ τὴ θύελλα πέφτει καὶ χιόνι. Τότε ἔχομε τὴ **χιονοθύελλα**.

Τὸν χειμῶνα πολλὲς φορὲς στὴ θάλασσα κάνει μεγάλη **τρικυμία**. Δυνατὸς ἄνεμος στηκώνει πελώρια κύματα. Πολλὰ πλοῖα κινδυνεύουν καὶ μερικὰ ναυαγοῦν.

Τὸν χειμῶνα ἡ φύσις φαίνεται, σὰν μουδιασμένη. Τὰ νερά παγώνουν. Τὰ κλαδιά τῶν δένδρων εἶναι γυμνά, σὰν κοκκαλιάρικα. Γυμνοὶ οἱ κῆποι, γυμνά καὶ τὰ χωράφια. Πᾶνε οἱ πραστινάδες!

Οἱ ἡμέρες εἶναι μικρὲς καὶ οἱ νύκτες μεγάλες. Οἱ ἥλιοι εύρισκεται χαμηλὰ στὸν ὁρίζοντα καὶ φαίνεται, σὰν θαμπωμένος.

Οἱ οὐρανοὶ φυλαγόμεθα ἀπὸ τὸ κρύο. Φοροῦμε παλτά καὶ μάλλινα ρούχα. Θερμαίνομε καὶ τὰ σπιτιά μας.

Στὶς πόλεις ἡ θέρμανσις τῶν σπιτιῶν γίνεται μὲ καλοριφέρ, ἥλεκτρικές θερμάστρες, θερμάστρες πετρελαίου καὶ κοινὲς θερμάστρες, στὶς δόποις καϊμε ξύλα, ἀνθρακίτη καὶ κώκ.

Στὰ χωριά ἀνάβουν φωτιὰ στὸ τζάκι μὲ ξύλα.

A ἴνι γ μ α 16

Σὰν περιστέρι ἔρχεται.

Σὰν ἄνθος κατεβαίνει.

Σὰν τὸν καλὸ διοικητὴ

στὴ χώρα πάει καὶ μπαίνει.

Tí εἶναι;

Τι δουλειές κάνουν οι κάτοικοι τὸν χειμῶνα

Οι γεωργοί τὸν χειμῶνα στραγγίζουν τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ χωράφια, ποὺ νεροκρατοῦν. Σκαλίζουν τὸ σιτάρι, ποὺ ἔσπειραν σὲ γραμμές. Λιπαίνουν τὰ ἀδύνατα σιτηρά. Βοτανίζουν τὰ σπαρμένα χωράφια τους. Τὰ ραντίζουν μὲ φάρμακο, ποὺ ξεραίνει τὰ ἄγρια χόρτα, χωρὶς νὰ βλάπτῃ τὸ σιτάρι. Μεταφέρουν καὶ σκορποῦν τὴ χωνεμένη κοπρὶὰ στὰ χωράφια, ποὺ θὰ καλλιεργήσουν. Ἐπιδιορθώνουν τὰ γεωργικά τους ἐργαλεῖα. Ἐτοιμάζουν τὸ σπορεῖο (τζάκι) τοῦ καπνοῦ καὶ ξεκοκκίζουν τὸ καλαμπόκι.

Οι κηπουροί σπέρνουν σὲ σπορεῖα σπόρους ντομάτας, μελιτζάνας, κολοκυθιοῦ, ἄγγουριοῦ, πράσου, πιπεριᾶς, σέλινου, κουνουπιδιοῦ, μαρουλιοῦ, ραδικιοῦ, λάχανου κ.λ.π. Φυτεύουν πατάτες, κρεμμύδια καὶ σκόρδα. Σπέρνουν καρότο, πατζάρι, ραπάνι, μαϊντανό, σπανάκι, μπιζέλι καὶ ἀρακᾶ.

Οι δενδροκόμοι συνεχίζουν τὸ μάζεμα τῆς ἐλιᾶς. Κλαδεύουν τὰ διάφορα δένδρα τους. Φυτεύουν ἀκακίες, φυστικιές, μηλιές καὶ ἄλλα δένδρα. Βάζουν σὲ ἄμμο ἀμύγδαλα, καρύδια, ριδάκινα καὶ δαμάσκηνα, γιὰ νὰ βλαστήσουν. Τὸ Φεβρουάριο φυτεύουν ἐλιές, πεύκα, κυπαρίσσια, πορτοκαλλιές καὶ λεμονιές.

Οι ἀμπελουργοί κλαδεύουν τὰ ἀμπέλια καὶ τὰ σκάβουν.

Οι βοσκοί περιποιοῦνται τὰ ζῶα τους. Ταΐζουν ἴδιαίτερα τὰ νεογέννητα ἀρνάκια, κατσικάκια καὶ μοσχαράκια.

Στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς τὰ παιδιὰ βοηθοῦν τοὺς γονεῖς τους σ' ὅλες τὶς παραπάνω ἐργασίες.

Στὶς πόλεις οἱ κάτοικοι ἐργάζονται καὶ τὸν χειμῶνα στὰ ἐργοστάσια, στὶς βιοτεχνίες, στὰ καταστήματα, στὰ γραφεῖα κ.λ.π.

Σήμερα στὴ Δευτέρα τάξι ἔγινε συζήτησι γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς γεωργικὲς ἀσχολίες.

Μάθημα 26

Έορτές, ήθη και έθιμα κατά τὸν χειμῶνα

Οἱ κυριώτερες ἔορτὲς τοῦ χειμῶνα εἰναι οἱ ἔξῆς ἑπτά :

1. Στὶς 6 Δεκεμβρίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου.
2. Στὶς 12 Δεκεμβρίου τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος.
3. Στὶς 25 Δεκεμβρίου τῶν Χριστουγέννων.
4. Τὴν 1 Ἰανουαρίου (Πρωτοχρονὶα) τοῦ Ἀγίου Βασιλείου.
5. Στὶς 6 Ἰανουαρίου τῶν Φώτων.
6. Στὶς 30 Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἔορτὴ τῶν γραμμάτων).
7. Στὶς 2 Φεβρουαρίου τῆς Υπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ (ἔορτὴ τῆς μητέρας).

Μὲ πόστη χαρὰ περιμένομε τὰ Χριστούγεννα! Τὴν παραμονὴν γυρίζομε τὰ σπίτια παρέες - παρέες καὶ τραγουδᾶμε τὰ κάλαντα. Στολίζομε καὶ τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρο μας. Καὶ τί δὲν βάζομε ἐπάνω του! Παιγνίδια, ζωγραφίες, χρωματιστὰ κηριά, χρυσᾶ τέλια, χιόνια μὲ βαμβάκι κ. ἄ.

Αλλὰ καὶ τὴν Πρωτοχρονὶα τὴν περιμένομε μὲ λαχτάρα.

Ή μητέρα έτοιμάζει γλυκίσματα και τή βασιλόπηττα. Ό πατέρας μᾶς άγοράζει καινούργια ρούχα και παπούτσια.

Τήν παραμονή γυρίζουμε τὰ σπίτια και τραγουδάμε τὰ **Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα**. Παντού ἀκούονται φωνές, χαρὲς και τραγούδια.

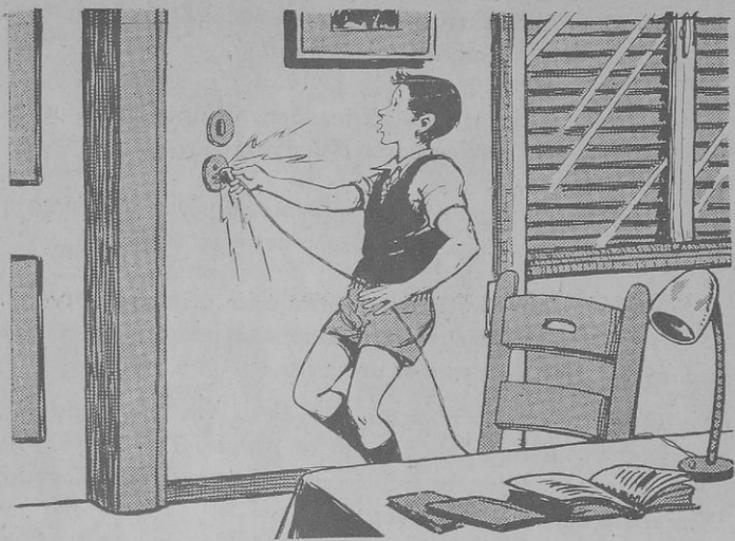
**Άρχιμηνιά κι άρχιχρονιά
κι άρχη καλός μας χρόνος.**

Χαιρόμεθα ἀκόμη και γιὰ τὰ δῶρα, ποὺ μᾶς φέρνουν οἱ γονεῖς και οἱ συγγενεῖς μας. Τόπια, κοῦκλες, ἀλογάκια, τύμπανα, ώραϊα βιβλία και πολλά ἄλλα.

Τὰ μεσάνυκτα ή τὸ μεσημέρι τῆς Πρωτοχρονιᾶς κόβομε τὴ βασιλόπηττα. Ό πιὸ τυχερὸς εύρισκει τὸν **παρᾶ** (τὸ νόμισμα).

Στοὺς συγγενεῖς και φίλους μας, ποὺ ζοῦν σ' ἄλλα μέρη, στέλνομε κάρτες ή ἐπισκεπτήρια, στὰ ὅποια γράφομε: «**Εύτυχες τὸ Νέον Έτος**».

Τὰ παιδιά τῆς Δευτέρας τάξεως συζητήσαμε σήμερα και γιὰ τὰ χειμωνιάτικα ἥθη και ἔθιμα τοῦ τόπου μας.

Μάθημα 28

Ατυχήματα από ήλεκτρισμό

Μόλις πιάση κανείς ένα ήλεκτρισμένο σύρμα, παθαίνει άμεσως ένα γερό τράνταγμα στὸ σῶμα καὶ λιποθυμάει. Πολλὲς φορές, ὅταν τὸ ρεῦμα εἶναι δυνατό, παθαίνει θανατηφόρο ήλεκτροπληξία. Τόσο μεγάλη δύναμι ἔχει ὁ ήλεκτρισμός! Γι' αὐτὸ στοὺς ήλεκτρικούς στύλους γράφουν «Κίνδυνος - Θάνατος».

Κανεὶς λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ πιάνῃ τὰ ήλεκτρικὰ σύρματα ἢ καλώδια. Οὔτε νὰ βάζῃ τὰ δάκτυλα του ἢ σιδερένια πράγματα στὶς τρύπες τῆς πρίζας. Οὔτε ν' ἀνάβῃ τὸ ήλεκτρικὸ φῶς μὲ βρεγμένα χέρια. Οὔτε νὰ διορθώνῃ μόνος του τὴ βλάβη τοῦ ήλεκτρικοῦ, ἀλλὰ νὰ φωνάζῃ τὸν ήλεκτρολόγο.

Όταν πάθῃ κανεὶς ἀτύχημα ἀπό ήλεκτρισμὸ (ήλεκτροπληξία), κλείνομε ἀμέσως τὸ διακόπτη. "Υστερα τὸν πιάνομε ἀπό τὰ ροῦχα καὶ τὸν βγάζομε στὸ ὑπαίθρο, γιὰ ν' ἀναπνεύσῃ καθαρὸ ἀέρα. Εἰδοποιοῦμε τὸ γιατρὸ καὶ τὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν." Ετσι ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ σωθῇ. "Αν τὸν πιάσωμε ἀπό γυμνὸ μέρος, πρὶν κλείσωμε τὸ διακόπτη, θὰ πάθωμε κι ἐμεῖς ήλεκτροπληξία.

Μάθημα 29

Ατυχήματα ἀπὸ τίς γέφυρες, τοὺς κακοὺς δρόμους,
τὴν ἔλλειψι φωτισμοῦ καὶ τὶς χειροβομβίδες

Πολλὰ ἀτυχήματα γίνονται ἀκόμη ἀπὸ τὶς γέφυρες, τοὺς
κακοὺς δρόμους, τὴν ἔλλειψι φωτισμοῦ καὶ τὶς χειροβομβίδες.

Γιὰ ν' ἀποφύγωμε τὰ ἀτυχήματα αὐτά, παίρνομε τὰ παρα-
κάτω προφυλακτικά μέτρα :

— Ποτὲ δὲν ἀνεβαίνομε στὰ κάγκελλα τῶν γεφυρῶν. Ἡμπο-
ρεῖ νὰ πέσωμε καὶ νὰ πνιγοῦμε στὸ ποτάμι ἢ νὰ σκοτωθοῦμε.

— “Οταν μιὰ γέφυρα δὲν ἔχει κάγκελλα, περνᾶμε στὴ μέση της.

— Στοὺς δρόμους, ποὺ ἔχουν χανδάκια ἢ λάκκους ἢ σωρούς
ἀπὸ πέτρες, βαδίζομε προσεκτικά.

— Στοὺς δρόμους, ποὺ δὲν φωτίζονται, βαδίζομε πάντοτε τὴ
νύκτα μὲ ἀναμμένο ἡλεκτρικὸ φανάρι.

— Ποτὲ δὲν παίρνομε στὰ χέρια μας καὶ δὲν παίζομε μὲ σιδε-
ρένια ἀντικείμενα, ποὺ θὰ βροῦμε πεταμένα. Ἡμπορεῖ νὰ είναι
πταλιές χειροβομβίδες ἀπὸ τὸν πόλεμο.

— Προσέχομε καὶ δὲν μπαίνομε ποτὲ σὲ περιφραγμένα ναρ-
κοπέδια. Υπάρχει κίνδυνος νὰ σκοτωθοῦμε.

Πολλὰ ἀπρόσεκτα παιδιά ἐσκοτώθηκαν ἀπὸ χειροβομ-
βίδες καὶ νάρκες.

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες, γιὰ νὰ μὴ γίνωνται τέτοια ἀτυ-
χήματα, κάνουν διάφορα ἔργα :

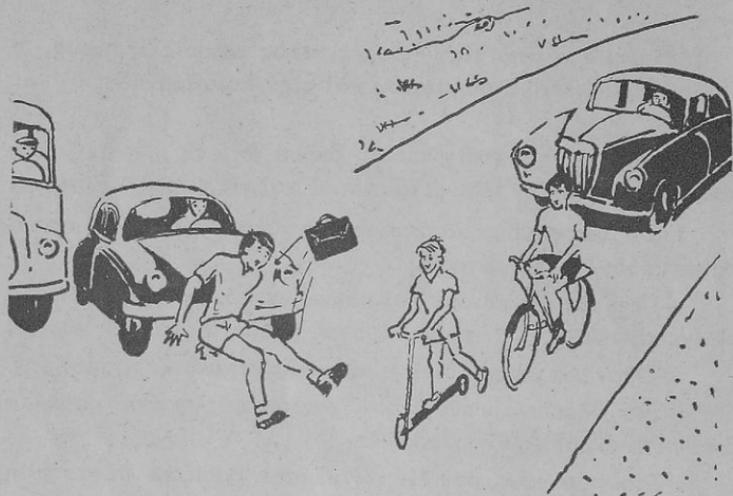
— Βάζουν κάγκελλα σ' ὅλες τὶς γέφυρες.

— Στρώνουν μὲ χαλίκι ὅλους τοὺς χαλασμένους δρόμους.

— Βάζουν ἡλεκτρικὰ φῶτα σ' ὅλους τοὺς δρόμους.

— Ανάβουν κόκκινα φανάρια τὴ νύκτα στοὺς δρόμους, ποὺ
ἔχουν χανδάκια ἢ λάκκους ἢ σωρούς πέτρες.

“Ολοι μας πρέπει νὰ ἀποφεύγωμε τὰ ἀτυχήματα καὶ
καὶ νὰ φροντίζωμε γιὰ τὴν ἐλάττωσί τους.

Μάθημα 30

Ατυχήματα από αύτοκίνητα

Ένα γράμμα στὰ καλὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν Τροχαία Ἀθηνῶν

Ἄγαπητό μου παιδί,

“Οταν περπατᾶς στὸ δρόμο, πρόσεχε τὰ αὐτοκίνητα, τὰ τρόλλεϋ, τὶς μοτοσυκλέττες καὶ τὰ ποδήλατα. Ήμπορεῖ νὰ σὲ σκοτώσουν, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς.

—Πρὶν κατεβῆς ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο, κοίταξε πρῶτα ἀριστερά. “Αν ὁ δρόμος εἶναι ἐλεύθερος, προχώρησε ἔως τὴν μέση, κοιτῶντας πάντα ἀριστερά. Μετὰ κοίταξε δεξιὰ καὶ συνέχισε τὸ δρόμο σου, μέχρι τὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο.

—Μὴ τρέχης ποτέ, ὅταν περνᾶς ἀπὸ τὸ ἔνα πεζοδρόμιο στὸ ἄλλο. Ήμπορεῖ νὰ πέσης καὶ νὰ σὲ πατήσῃ κανένα αὐτοκίνητο.

—Μὴ πετιέσαι ποτὲ ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο στὸ δρόμο. Τὰ αὐτοκίνητα τρέχουν καὶ δὲν ξαίρεις τί κακὸ ἡμπορεῖ νὰ σου συμβῇ.

—Οταν κατεβαίνης ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο, περίμενε πρῶτα νὰ

φύγη. Κοίταξε ̄πειτα καλά - καλά τὸ δρόμο δεξιὰ κι ἀριστερά.
"Οταν θὰ εἶναι ἐλεύθερος, τότε μόνον πέρασε, χωρὶς νὰ τρέχης.

—Μὴ παίζης, κάνοντας ἀστεῖα, ἐμπρὸς στὰ αὐτοκίνητα. Ἡ-
μπορεῖ νὰ μὴ προφθάσῃς νὰ φύγης καὶ νὰ σὲ κτυπήσῃ τὸ αὐτο-
κίνητο.

—Μὴ βγαίνης ποτὲ τρέχοντας ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σχολείου
ἢ τοῦ σπιτιοῦ σου. Τὰ αὐτοκίνητα τρέχουν καὶ κινδυνεύεις πολύ.

—Στοὺς κεντρικοὺς δρόμους νὰ περνᾶς πάντοτε ἀπὸ τὶς δια-
βάσεις, ὅταν θέλης νὰ πᾶς στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο.

—Μὴ κυνηγᾶς στὴ μέση τοῦ δρόμου τὸ τόπι σου.

—Μὴ περνᾶς ἀνάμεσα στὰ αὐτοκίνητα.

—Μὴ διαβάζης στὴ μέση τοῦ δρόμου.

—Μὴ παίζης πίσω ἀπὸ ἔνα σταματημένο αὐτοκίνητο. Ὁ
δόηγὸς δὲν σὲ βλέπει κι ἀν κάνῃ ὅπισθεν, θὰ σὲ κτυπήσῃ.

—Μὴ κάνῃς ποδήλατο ἢ πατίνι στὸ δρόμο. Κινδυνεύεις.

—Βάδιζε πάντοτε φρόνιμα στοὺς δρόμους.

Μάθημα 31

Τί κάνωμε σὲ περίπτωσι ἐλαφροῦ τραυματισμοῦ
ἢ ἄλλων ἀτυχημάτων

Τραυματισμός. "Οταν τραυματισθῇ ἔνας ἐλαφρὰ στὸ χέρι ἢ στὸ πόδι τοῦ δένομε πολὺ σφικτὰ ἔνα καθαρὸ μανδήλι παραπάνω ἀπὸ τὴν πληγή. "Ετοι θὰ σταματήσῃ ἡ αἰμορραγία.

"Ἐπειτα καθαρίζομε καλὰ τὴν πληγὴ μὲ δξυζευὲ ἢ ζεστὸ νερὸ καὶ σαπούνι. Βάζομε ἐπάνω ίώδιο, σκόνη ἀπὸ σουλφαμίδες, γάζα καὶ βαμβάκι. Τέλος, τὴ δένομε μὲ καθαρὸ ἐπίδεσμο.

Λιποθυμία. "Οταν λιποθυμήσῃ ἔνας μέσα στὸ σπίτι ἢ στὴν τάξι ἀπὸ τὸ δηλητήριο, ποὺ βγάζουν τὰ ἀναμμένα κάρβουνα ἢ ἀπὸ ἄλλη αἰτία, ἀνοίγομε ἀμέσως τὰ παράθυρα, γιὰ νά μπῃ καθαρὸς ἀέρας.

"Υστερα ἔσφιγγομε τὰ ροῦχα του, γιὰ ν' ἀναπνεύσῃ εὐκολώτερα. Τὸν ξαπλώνομε στὸ κρεβάτι ἢ στὸ βάθρο τῆς ἔδρας μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω, γιὰ νὰ πάῃ αἷμα στὸ μυαλό του.

Τέλος, βρέχομε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ λαιμό του μὲ κρύο νερό. Σὲ λίγο θὰ συνέλθῃ, φωνάζομε τὸ γιατρό.

Δηλητηριασις ἀπὸ δάγκωμα φιδιοῦ. "Οταν ἔνα φίδι δαγκώσῃ ἔναν στὸ χέρι ἢ στὸ πόδι, τὸν ξαπλώνομε ἀμέσως κάτω ἀκίνητον. "Ετοι δὲν θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ δηλητήριο στὸ σῶμα του.

"Ἐπειτα δένομε πολὺ σφικτὰ τὸ δαγκωμένο χέρι ἢ πόδι του μὲ ἔνα λαιμοδέτη δλίγο πιὸ ἐπάνω ἀπὸ τὴν πληγή. Κάνομε μὲ τὸ σουγιᾶ μας δύο σχισμὲς στὸ δαγκωμένο μέρος καὶ πιέζομε τὴν πληγή, γιὰ νὰ τρέη αἷμα. Κατόπιν φωνάζομε ἵτο γιατρό.

Ἐγκαυμα (κάψιμο). Διαλύνομε σὲ μισὸ κιλὸ χλιαρὸ νερὸ ἔνα κουτάλι τοῦ καφὲ κοινὴ σόδα ἢ πικρικὸ δξύ. Βρέχομε ἔνα κομμάτι βαμβάκι στὴ διάλυσι καὶ πλένομε τὰ καμμένα μέρη ἢ τοὺς βάζομε κουπρέσες. Τὰ ἀλείβομε μὲ λευκὴ βαζελίνη καὶ τὰ δένομε μὲ ἐπίδεσμο.

"Ολοι μας πρέπει νὰ βοηθᾶμε αὐτούς, ποὺ κινδυνεύουν, καὶ νὰ προφυλασσώμεθα ἀπὸ τοὺς διαφόρους κινδύνους.

ΑΠΟΚΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Μάθημα 32

Τὰ μέρη τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου

Ἡ ύγεια εἶναι τὸ πιὸ πολύτιμο δῶρο τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ λέγει κι ἡ παροιμία : « Ὄταν ἔχῃς τὴν ύγειά σου, ἔχεις δόλα τὰ καλά σου ». « Ὄταν ἔχωμε ύγεια, δὲν αἰσθανόμεθα πόνους καὶ τὸ σῶμα μας λειτουργεῖ θαυμάσια.

Τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ σώματος μας εἶναι : τὸ **κεφάλι**, ὁ **κορμός**, τὰ **χέρια** καὶ τὰ **πόδια**.

Στὸ κεφάλι ἔχουμε : τὸ **πρόσωπο** καὶ τὸ **κρανίο**. Στὸ πρόσωπο ἔχουμε : τὸ **στόμα**, τὴ **μύτη**, τὰ **μάτια** καὶ τὰ **αὐτιά**. Μέσα στὸ κρανίο εἶναι ὁ **ἔγκεφαλος** (τὸ μυαλό) κι ἀπ’ ἔξω τὰ **μαλλιά**.

Μέσα στὸ στόμα μας ἔχουμε : 32 **δόντια** (ἄνω καὶ κάτω σιαγόνα), τὴ **γλῶσσα** καὶ τὸν **ούρανίσκο**.

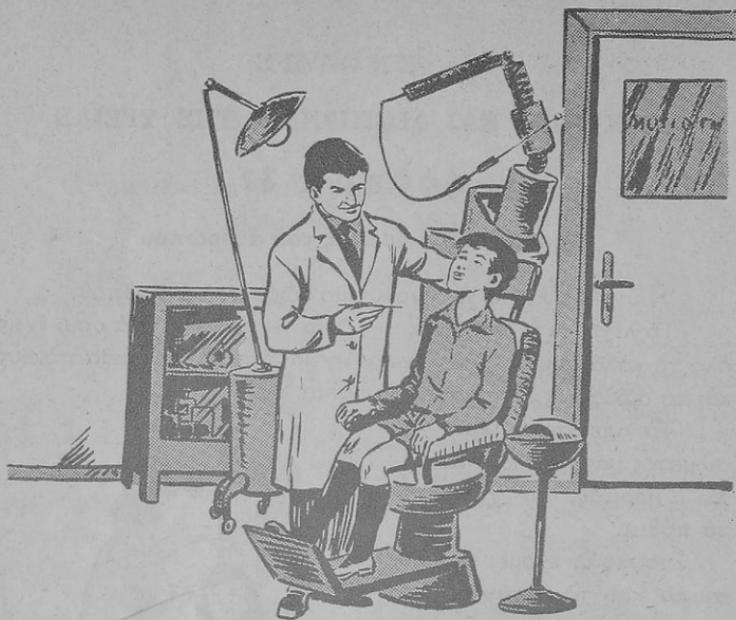
Στὸν κορμὸ **ἔχουμε** : τὸ **στῆθος**, τὴν **κοιλιὰ** καὶ τὶς **πλάτες**.

Κάθε χέρι ἢ πόδι **ἔχει** 5 δάκτυλα καὶ κάθε δάκτυλο 1 νύχι.

Μιὰ φορὰ τὸν μῆνα ἡ δασκάλα ζυγίζει τὸ **βάρος** μας στὴν πλάστιγγα ἢ στὸ **ζυγὸ** τοῦ σχολείου. Μετράει καὶ τὸ **ἀνάστημά μας** στὸ **ἀναστημόμετρο**. Ἔτσι παρακολουθεῖ, ἀν μεγαλώνη κανονικὰ τὸ σῶμα μας.

Πρέπει νὰ φροντίζωμε πάντοτε, ὥστε νὰ ἔχωμε καὶ νὰ διατηροῦμε ἀρίστη τὴν ύγεια μας.

Μάθημα 33

24/2/67
Πώς νὰ προστατεύωμε τὴν ὑγεία τοῦ σώματός μας

1. Τὰ μάτια. Τὰ μάτια μας εἶναι πολὺ χρήσιμα. Μ' αὐτὰ βλέπουμε τὸ γύρω μας κόσμο. Γιὰ νὰ προστατεύωμε τὰ μάτια μας, δὲν τὰ τρίβομε μὲ τὰ χέρια. Ἡμπορεῖ νὰ ἔχουν μικρόβια βλαβερὰ καὶ ἀκαθαρσίες. Τὰ προσέχουμε πολὺ ἀπὸ ἕτις βελόνες, τὰ ψαλίδια καὶ τὰ μυτερὰ ἔύλα. Γιὰ νὰ μὴ τὰ κουράζωμε, δουλεύουμε πάντοτε μὲ ἀρκετὸ φῶς. Οὕτε πολὺ δυνατὸ, οὕτε πολὺ ἀδύνατο. Ὄταν μᾶς πονέσουν, πηγαίνομε στὸν **δρθαλμίατρο**.

2. Τὰ αὐτιά. Καὶ τὰ αὐτιὰ εἶναι πολὺ χρήσιμα. Μ' αὐτὰ ἀκοῦμε. Γιὰ νὰ τὰ προστατεύωμε, τὰ φυλάγομε ἀπὸ τὸ δυνατὸ κρύο καὶ τοὺς μεγάλους κρότους. Τὰ καθαρίζομε συχνὰ μὲ βαμβάκι. Μέσα τους δὲν βάζομε ποτὲ μυτερὰ πράγματα. Ἡμπορεῖ νὰ σπάσῃ τὸ τύμπανο καὶ νὰ κουφαθοῦμε.

3. Τὰ δόντια. Γιὰ νὰ κρατηθοῦν τὰ δόντια μας γερά, δὲν τὰ σκαλίζομε μὲ βελόνα, οὕτε σπάμε μ' αὐτὰ σκληρὰ πράγματα. Μετὰ τὸ φαγητὸ τὰ καθαρίζομε μὲ **δόντοβουρτσα** καὶ **δόντοπαστα**. Μόλις μᾶς πονέσουν, πηγαίνομε στὸν **δοντίατρο**.

Μάθημα 34

Η καθαριότητα

“Ολα τὰ παιδιά ἐρχόμεθα στὸ σχολεῖο **καθαρά**. Τὰ ροῦχα μας ποτὲ δὲν εἶναι λερωμένα, σχισμένα ή ξηλωμένα.

“Ολα ἔχομε καθαρὸ τὸ σῶμα, καθαρὰ τὰ γπαπούτσια.

Τὸ πρωί, μόλις ξυπνήσωμε, πλένουμε τὰ χέρια, τὸ πρόσωπο καὶ τὸ λαιμό μας μὲ ἀφθονο νερὸ καὶ καλὸ σαπούνι.

Σκουπιζόμεθα καὶ κτενίζομε τὰ μαλλιά μας. Ό καθένας μας ἔχει χωριστὴ πετσέτα καὶ τσατσάρα. ”Ετσι προστατεύομε καλλίτερα τὴν ύγεια μας.

Τὰ χέρια μας πρέπει νὰ τὰ πλένωμε καὶ κάθε φορά, ποὺ πιάνομε ἀκάθαρτα πράγματα η χαϊδεύομε ἔναζῶ.

Ποτὲ δὲν κόβουμε τὰ νύχια μὲ τὰ δόντια, ἀλλὰ μὲ τὸ ψαλίδι. ”Ετσι δὲν γεμίζομε τὸ στόμα μὲ μικρόβια.

Κάθε Σάββατο βράδυ κάνομε **ζεστὸ λουτρό**. Πλένουμε καλὰ ὅλο μας τὸ σῶμα μὲ ἀφθονο νερὸ καὶ σαπούνι.

Γιὰ τὴ μύτη μας ἔχομε πάντοτε καθαρὸ μανδήλι.

Σήμερα ἐκάναμε συζήτησι γιὰ τὴν καθαριότητα. Η δασκάλα μᾶς εἶπε : “Οταν εἰμεθα **καθαροί**, ἔχομε ύγεια καὶ καλὴ ἐμφάνισι ». ”Υστερα ἐκρέμασε στὸν τοῖχο μία πινακίδα, ποὺ ἔγραψε :

«**Η καθαριότητα εἶναι μισὴ ἀρχοντιά**».

Τροφή και άναπαυσις

Γιὰ νὰ κτισθῆ ἔνα σπίτι χρειάζονται τοῦβλα, σίδερα, τσιμέντο καὶ ἄλλα ύλικά. Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ σῶμα μας, χρειάζονται διάφορα ύλικά, ποὺ τὰ παίρνομε κυρίως ἀπὸ τὶς τροφές.

Τὸ γάλα, τὸ κρέας, τὰ αὐγά, τὸ βούτυρο, τὰ λαχανικά καὶ τὰ φροῦτα εἰναι οἱ πιὸ **θρεπτικὲς τροφές**. Τὸ κρασί, ἡ μπύρα καὶ τὸ οῦζο βλάπτουν τὰ παιδιά.

Στὸ φαγητό μας ἔχομε τὶς παρακάτω ύγιεινὲς συνήθειες :

—Δὲν τρώγομε βιαστικά, ἀλλὰ σιγά καὶ μαστίμε καλὰ τὴν τροφή, ώστε νὰ μὴ κουράζεται τὸ στομάχι μας στὴ χώνευσι.

—Τρώγομε τὴν ἕδια ὥρα κάθε ήμέρα καὶ τρεῖς φορὲς (πρωῒ-μεση-μέρι-βράδυ), ώστε νὰ ξεκουράζεται τὸ στομάχι μας.

—Τρώγομε ἀπ’ ὅλα τὰ φαγητὰ καὶ πίνομε πολὺ γάλα. "Ετσι δίνομε στὸ σῶμα μας κάθε τί, ποὺ χρειάζεται.

—Τρώγομε κανονικά. Οὔτε πάρα πολύ, οὔτε διάλιγο. "Ετσι δὲν κουράζομε τὸ στομάχι καὶ ἀποφεύγομε τὸ πάχος, ποὺ εἶναι βλαβερό. Μετά τὸ φαγητὸ πλένομε πάντοτε τὰ δόντια μας.

—Δὲν τρώγομε πολὺ ζεστό, μὰ οὔτε καὶ πολὺ παγωμένο τὸ φαγητό μας. "Ετσι προφυλάγομε τὰ δόντια καὶ τὸ στομάχι μας.

"Οποιος τρώγει καὶ πίνει κανονικά, σπάνια ἀρρωσταίνει.

Μετὰ τὴν ἐργασία καὶ τὸ φαγητὸ ἀναπαυόμεθα. "Ετσι παίρνομε νέες δυνάμεις καὶ ἀρχίζομε πάλι τὴ δουλειά μὲ ὅρεξι.

Μάθημα 36

Πῶς ντυνόμεθα κατά τὶς διάφορες ἐποχὲς

“Ολο τὸ χρόνο δὲν ντυνόμεθα τὸ ἴδιο. Κάθε ἐποχὴ φοροῦμε διαφορετικὰ ροῦχα.

Τὸν **χειμῶνα**, γιὰ νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τὸ κρύο, φοροῦμε μάλλινα ροῦχα καὶ πατάτα.

Τὴν **ἄνοιξι**, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς εἶναι μαλακός, οἱ ἄνδρες φοροῦν ἐλαφρὰ μάλλινα κοστούμια καὶ καπαρντίνες. Οἱ γυναῖκες ταγιέρ. Τὰ ἀγόρια πουλόβερ καὶ σακκάκια. Τὰ κορίτσια ζακέττες.

Τὸ **καλοκαίρι**, ἐπειδὴ κάνει ιζέστη ἀνυπόφορη, ντυνόμεθα πολὺ ἐλαφρά. Οἱ ἄνδρες συνήθωσ δὲν φοροῦν σακκάκι, ἀλλὰ μόνον παντελόνι καὶ πουκάμισο. Οἱ γυναῖκες ἐλαφρὰ λινὰ ἢ βαμβακερὰ φορέματα. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ κορίτσια. Τὰ ἀγόρια κοντομάνικο πουκάμισο καὶ παντελόνι.

Τὸ **φθινόπωρο** ντυνόμεθα, ὥστα τὴν ἄνοιξι. Οὔτε πολὺ βαρειά, οὔτε ἐλαφρά.

Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ ἡμπορεῖ νὰ κρυώσωμε καὶ ν' ἀρρωστήσωμε. Γι' αὐτὸ προσέχομε τὸ ντύσιμό μας.

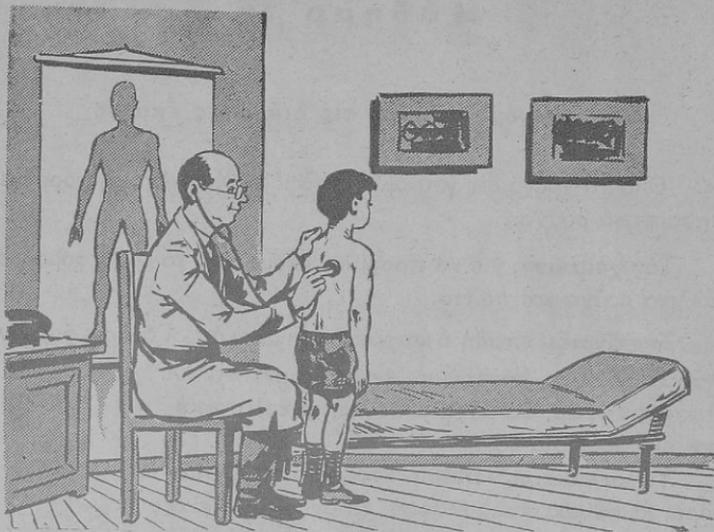
Γιὰ νὰ ἔχωμε **καλὴ ἐμφάνισι**, διατηροῦμε πάντοτε καθαρὰ καὶ περιποιημένα τὰ ροῦχα μας.

Τὰ βουρτσίζομε καὶ τὰ σιδερώνομε συχνά. Τὰ ράβομε, μόλις σχισθοῦν. Καθαρίζομε ἀμέσως τοὺς λεκέδες. Ράβομε τὰ κουμπιά, μόλις εἶναι ἔτοιμα νὰ κοποῦν. Δὲν γεμίζομε τὶς τσέπες μας μὲ περιττὰ πράγματα.

Διατηροῦμε καθαρὰ καὶ τὰ παπούτσια μας. Τὰ γυαλίζομε κάθε ἡμέρα κι ἔχομε τὰ κορδόνια μας καλοδεμένα.

Τέλος, κόβομε συχνὰ τὰ μαλλιά, γιὰ νὰ εἶναι ὠραῖο τὸ κεφάλι μας.

Μάθημα 37

Πῶς μᾶς βοηθοῦν οἱ ἄλλοι στὴ διατήρησι τῆς υγείας μας

Στὴ διατήρησι τῆς υγείας μᾶς βοηθοῦν : ὁ γιατρός, ὁ φαρμακοποιός, οἱ νοσοκόμες καὶ ἡ μητέρα μας.

‘Ο γιατρός μᾶς θεραπεύει, ὅταν ἀρρωστήσωμε. ‘Ορίζει ποιά φάρμακα θὰ επάρωμε καὶ τί θὰ κάνωμε, γιὰ νὰ θεραπευθοῦμε. ‘Οταν συμμορφωνώμεθα σ’ ὅλες τὶς ὀδηγίες του, γινόμεθα γρήγορα καλά.

‘Απὸ τὸ φαρμακοποιὸ ἀγοράζομε τὰ φάρμακα.

‘Οταν ἀρρωστήσωμε βαρειά, θεραπεύομεθα στὸ νοσοκομεῖο. Εκεῖ μᾶς περιποιοῦνται οἱ νοσοκόμες.

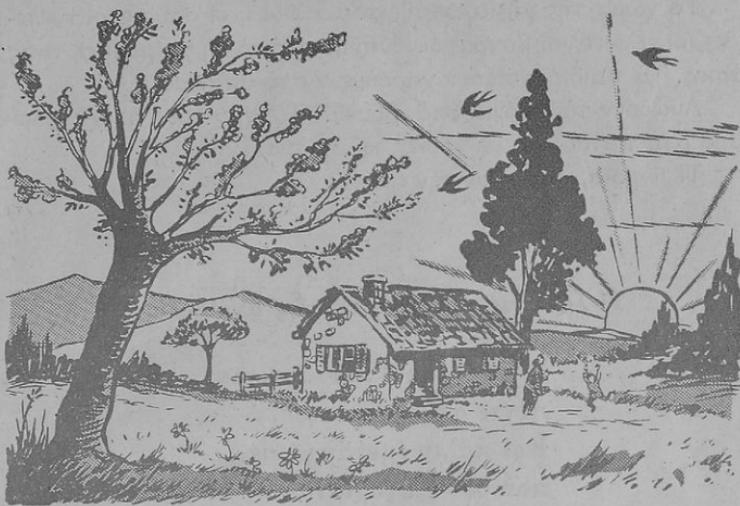
Οἱ ἀρρώστιες γίνονται ἀπὸ τὰ μικρόβια.

Τὰ μικρόβια εἶναι κάτι πολὺ μικρὰ σκουληκάκια, πού μπαίνουν στὸ σῶμα μας ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὶς πληγές.

Γιὰ νὰ προφύλαχθοῦμε ἀπὸ τὶς μεταδοτικὲς ἀρρώστιες, μᾶς κάνει ὁ γιατρὸς δαμαλισμὸ καὶ ἐμβολιασμό.

Δαμαλισμὸς γίνεται, ὅταν ὁ γιατρὸς χαράσσῃ τὸ χέρι ἢ τὸ πόδι μας μ’ ἔνα μαχαιράκι καὶ ρίχνει ἐπάνω τὸ φάρμακο.

Ἐμβολιασμὸς γίνεται, ὅταν ὁ γιατρὸς ρίχνῃ τὸ φάρμακο στὸ σῶμα μας μὲ ἔνεστι.

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

(Μάρτιος - Απρίλιος - Μάϊος)

Μάθημα 38

‘Ο καιρὸς καὶ ἡ φύσις κατὰ τὴν ἄνοιξι

Τῇλθεν ἡ ἄνοιξις, ἡ πιὸ ὠραία ἐποχὴ τοῦ χρόνου. ‘Ο καιρὸς ἀλλαξε. Δὲν πέφτει χιόνι, ἀλλὰ κάποτε - κάποτε βρέχει. Ἐπαψε τὸ φύσημα τοῦ βορριᾶ. Ἐσταμάτησε τὸ κρύο κι ἅρχισε ζέστη γλυκειά. Οἱ ἡμέρες μεγαλώνουν καὶ οἱ νύκτες μικραίνουν.

“Ολη ἡ φύσις ἔξυπνησε. “Ολα δόμροφηναν. ‘Η γῆ ἐστολίστηκε μὲ πράσινα χορτάρια. Τὰ δένδρα ἄνθισαν. Ἐβγαλαν καὶ νέα φύλλα. Οἱ παπαρούνες βάφουν κόκκινα τὰ χωράφια καὶ τὰ λειβάδια. Λογῆς - λογῆς λουλούδια, μυρωδάτα καὶ πολύχρωμα, χύνουν στὸν ἀέρα τὸ ἄρωμά τους.

“Ολα εἶναι χαρούμενα τὴν ἄνοιξι. Τὰ μελίσσια βουίζουν γύρω στὰ λουλούδια. Τὰ πουλιά κελαπηδοῦν καὶ κτίζουν τὶς φωλιές τους. Οἱ πεταλούδες μὲ τὰ χρωματιστὰ πτερά τους γεμίζουν τὸν

άέρα. Τὰ χελιδόνια ἥλθαν ἀπὸ τὸ μακρυνό τους ταξίδι. Τὰ πρό-
βατα καὶ τ' ἄλλα ζῶα βόσκουν στὸ λειβάδι.

Τὸ χῶμα τῆς γῆς ἔξεστάθηκε. Τὰ φίδια, οἱ σαῦρες, οἱ νυκτε-
ρίδες, οἱ χελῶνες, οἱ βάτραχοι ἔξύπηνθσαν ἀπὸ τὴν **χειμερινή τους**
νάρκην. Τὰ παιδιὰ παίζουν χαρούμενα στὸ ὕπαιθρο.

Λυώνουν τὰ χιόνια στὰ βουνά. Τὸ νερό τους τρέχει γάρ-
γαρο στὰ ποταμάκια μὲ γλυκὸ κελάρισμα.

Tí ὡραῖα, ποὺ εἶναι τὴν ἄνοιξι !

Τί λένε γιὰ τοὺς μῆνες τῆς ἄνοιξεως

1. Ὁ Μάρτης ὁ πεντάγνωμος

πέντε φορὲς ἔχιόνισε.

Καὶ πάλιν ἐμετάνοιωσε,
ποὺ δὲν ἔξαναχιόνισε.

2. Ἄν κάνῃ ὁ Ἀπρίλης δυὸ νερὰ

κι ὁ Μάρτης ἄλλο ἔνα,
χαρὰ σ' ἔκεινον τὸ ζευγᾶ,
ποὺ ἔχει πολλὰ σπαρμένα.

·Η ἄνοιξις·

Ἔλλει ἡ ἄνοιξις καὶ νά.

Λυώνει πιὰ τὸ χιόνι.

Βάζει ἡ γῆ τὰ γιορτινὰ
καὶ λουλούδια ἀπλώνει.

Γύρισε μ' ἄλλα πουλιὰ
μαῦρο χελιδόνι.

Καὶ μᾶς κτίζει τὴν φωλιὰ
κάτω ἀπ' τὸ μπαλκόνι.

Μάθημα 39

Ποιές δουλειές κάνουν οι κάτοικοι κατά τήν ἄνοιξι

Οι γεωργοί τήν ἄνοιξι σπέρνουν καλαμπόκι, βαμβάκι, κανάβι, λινάρι, φασόλια, ρεβύθια, ἀράπικο φυστίκι καὶ σησάμι. Φυτεύουν καπνὸν καὶ ποτιστικὴ πατάτα. Θερίζουν τὰ σανά.

Οι κηπουροί μεταφυτεύουν ἀπὸ τὰ σπαρτὰ σὲ βραγγίες τὰ φυντάνια τῆς ντομάτας, τῆς μελιντζάνας, τῆς πιπεριᾶς, τῆς κολοκυθιᾶς καὶ τῆς ἄγγουριᾶς. Σκαλίζουν καὶ ποτίζουν τὰ λαχανικά.

Οι δενδροκόμοι καλλιεργοῦν τοὺς ἔλαιωνες καὶ τοὺς ὄπωρῶνες. Φυτεύουν δαμασκηνίες, συκιές, κυδωνιές, ροδιές καὶ βυσσινιές. Μπολιάζουν τὰ ἄγρια δένδρα, γιὰ νὰ γίνουν ἥμερα. Ραντίζουν τὰ δένδρα μὲ φάρμακα καὶ ἀσπρίζουν τοὺς κορμούς των.

Οι ἀμπελουργοί κορφολογοῦν, βοτανίζουν, θειαφίζουν καὶ ραντίζουν τὰ ἀμπέλια καὶ τὶς σταφίδες τους.

Οι βοσκοί ἀφήνουν τοὺς κάμπους κι ἀνεβαίνουν στὰ ὑψηλὰ βουνά. Κάνουν βούτυρο, τυρὶ καὶ μυζήθρα.

Στὶς πόλεις οἱ κάτοικοι ἐργάζονται καὶ τήν ἄνοιξι στὰ ἐργοστάσια, στὰ καταστήματα, στὰ γραφεῖα κ.λ.π.

Στὰ ἐργοστάσια φτιάχνουν ὑφάσματα, φάρμακα, ἐργαλεῖα, μηχανές, δέρματα, ἔπιπλα, γυαλικὰ καὶ πολλὰ ἄλλα.

Μάθημα 40

‘Εορτές, ἥθη καὶ ἔθιμα κατὰ τὴν ἄνοιξι

Οἱ κυριώτερες ἑορτές τῆς ἀνοίξεως εἰναι ἐπτά :

1. Στὶς 25 Μαρτίου ὁ **Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου** καὶ ἡ **Ἐθνικὴ μας ἑορτή**.
2. Στὶς 23 Ἀπριλίου τοῦ **Ἀγίου Γεωργίου**.
3. Στὶς 21 Μαΐου τοῦ **Ἀγίου Κωνσταντίνου**.
4. Οἱ **Ἀποκριές**.
5. Τῶν **Βαΐων**.
6. Ἡ **Μεγάλη Παρασκευή**.
7. Τὸ **Πάσχα** ἢ ἡ **Λαμπρή**.

Στὶς 25 Μαρτίου ἑορτάζομε τὴν **Ἐθνικὴ μας ἑορτή**, μὲ δοξολογίες, παρελάσεις, χορούς καὶ λαμπαδηφορίες. ‘Εορτάζει καὶ τὸ σχολεῖο μας. “Ολοι οἱ μαθηταὶ πηγαίνομε στὸ ἡρώῳ καὶ τὸ στεφανώνομε.

Σὰν αὐτὴ τὴν ἡμέρα τὸν παλιὸ καιρὸ ἐκάναμε ἐπανάστασι. ‘Ἐπολεμήσαμε μὲ τοὺς Τούρκους, ποὺ εἶχαν σκλαβώσει τὴν πατρίδα μας. Τοὺς ἐνικήσαμε καὶ ἐλευθερώσαμε τὴν Ἑλλάδα μας.

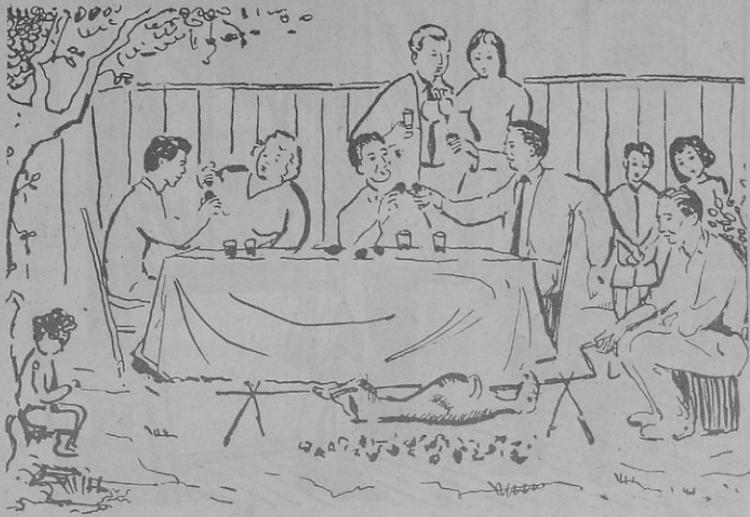
Τὴν ἄνοιξι ἔχομε πολλὰ καὶ ὡραία ἥθη καὶ ἔθιμα.

Τὶς **Ἀποκριές** ντυνόμεθα μασκαράδες καὶ γλεντάμε.

Τὴν **Καθαρὰ Δευτέρα** πηγαίνομε στὴν ἔξοχήν. Ἐκεῖ ἑορτάζομε τὰ **κούλουμα**, μὲ τραγούδια καὶ χορούς. Τρώγομε λαγάνες καὶ νηστίσιμα (ἔλιές, χαλβᾶ, τουρσιά, ταραμᾶ κ.ἄ.).

Τὴν **Κυριακὴ τῶν Βαΐων** μᾶς δίνει ὁ Παπᾶς στὴν **Ἐκκλησία** κλαδάκια ἀπὸ δάφνη (βάια).

Τὴν **Μεγάλη Παρασκευὴ** ἑορτάζομε τὴν Ταφὴ τοῦ Χριστοῦ μας. Γύρω στὸ κουβούκλιο τοῦ **Ἐπιταφίου** ψάλλομε « Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ », « Ἀξιον ἐστί », « Αἱ γενεαὶ πᾶσσαι ». Ντάν ! Ντάν ! Ντάν ! κτυπάει λυπητερὰ ἡ καμπάνα τῆς **Ἐκκλησίας**. Μὲ πομπὴ γυρίζομε τὸν **Ἐπιτάφιο** στοὺς δρόμους. “Ολοι μας συγκινημένοι κρατάμε ἀναμμένες λαμπάδες.

Μάθημα 41

"Ηθη καὶ ἔθιμα κατὰ τὸ Πάσχα καὶ τὴν Πρωτομαγιὰ

Τὸ Πάσχα εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἑορτὴ τῆς θρησκείας μας. Μ' ἀσπρες λαμπάδες πηγαίνομε τὰ μεσάνυκτα στὴν Ἐκκλησία. Σὲ λίγο δὲ Παπᾶς ψάλλει «Χριστὸς ἀνέστη...». Τί πυροτεχνήματα καὶ τί κρότοι ἀκούονται τότε!

Μετὰ τὴν Ἀνάστασι γυρίζομε στὸ σπίτι καὶ τρώγομε τὴ μαγειρίτσα τῆς Λαμπρῆς. Τσουγκρίζομε τὰ κόκκινα αὐγά. «Χριστὸς ἀνέστη»—«Ἄληθῶς ἀνέστη» ἀκούεται παντοῦ.

Σὲ πολλὰ σπίτια ψήνουν ἄρνι στὴ σούβλα. Τραγουδοῦν καὶ χορεύουν. "Ολη ἡ Ἑλλάδα μας γλεντάει. Γλεντοῦν καὶ στοὺς στρατῶνες. Είναι ἑορτὴ μεγάλης χαρᾶς.

Τὴν **Πρωτομαγιὰ** μεγάλοι καὶ μικροὶ πηγαίνουν ἐκδρομή. Ἀδειάζουν τὰ σπίτια καὶ τὰ σχολεῖα. Γεμίζει ἡ ἔξοχή. Ἐκεῖ ἑορτάζομε τὴν ἑορτὴ τῶν λουλουδιῶν καὶ τῆς ἐργασίας. Διασκεδάζομε καὶ χαιρόμεθα τὸ ὑπαίθρο. Μαζεύομε λουλούδια καὶ κάνομε στεφάνια. "Οταν γυρίσωμε στὸ σπίτι, τὰ κρεμᾶμε στὶς πόρτες.

"Εμεῖς τὰ παιδιά τραγουδᾶμε τὸ τραγούδι τοῦ Μάη:

"Ο Μάϊος μᾶς ἔφυσε ἐμπρὸς βῆμα ταχύ,
νὰ τὸν προῦπαντήσωμε παιδιὰ στὴν ἔξοχή.

**5η ΕΝΟΤΗΣ
ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΆΛΛΟΥΣ**

Μάθημα 42

‘Η συμπεριφορά μας πρὸς τοὺς γονεῖς

“Ολοι μας ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ φαγητό, ροῦχα, παπούτσια, βιβλία καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Ποιός μᾶς τὰ φέρνει; ‘Ο πατέρας μὲ τὴν ἀδιάκοπη ἐργασία του.

‘Αλλὰ καὶ ἡ μητέρα πόσο κουράζεται γιὰ μᾶς! Συνεχῶς ἐργάζεται στὸ σπίτι. Ζυπνάει πρώτη καὶ κοιμᾶται τελευταίᾳ.

Γι’ αὐτὸ δῆλα τὰ παιδιὰ ἀγαπᾶμε καὶ σεβόμεθα τοὺς γονεῖς μας. ‘Υπακούομε στὶς συμβουλές τους. Τοὺς βοηθοῦμε στὶς ἐργασίες τους. Δὲν τοὺς στενοχωροῦμε. Κάνομε πρόθυμα ὅ,τι μᾶς λέγουν. Δὲν τοὺς ἀνησυχοῦμε μὲ τὶς ἀταξίες μας. Δὲν τοὺς ἀντιμιλᾶμε. Τοὺς φερόμεθα μὲ καλοὺς τρόπους. Πάντοτε κυττάμε πῶς θὰ τοὺς ἔξυχαριστήσωμε. Δὲν γκρινιάζομε, οὔτε πεισμώνομε. Δὲν μαλώνομε μὲ τὰ ἀδελφάκια μας, οὔτε τὰ ζηλεύομε. Μέσα στὸ σπίτι εἴμεθα χαρούμενοι, φρόνιμοι καὶ ὑπομονετικοί.

Στὴν ἑορτὴ καὶ στὰ γενέθλια τοὺς προσφέρομε ἀνθη, τοὺς φιλᾶμε τὸ χέρι καὶ τοὺς εὐχόμεθα «Χρόνια πολλά».

Μάθημα 43

‘Η συμπεριφορά μας πρὸς τή δασκάλα μας

Πόσο κουράζεται ή δασκάλα νὰ μᾶς μάθη γράμματα! Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς τὴν ἀγαπᾶμε, σὰν μητέρα μας. Τὴν σεβόμεθα. ’Ακοῦμε ὅ,τι μᾶς λέγει. Δὲν τῆς κρύβομε τίποτε. Τῆς μιλοῦμε μὲ καλοὺς τρόπους.

— “Οταν μπαίνη στὴν τάξι, σηκωνόμεθα ὅρθιοι.

— Δὲν τὴν στενοχωροῦμε.

— Δὲν τὴν ἐνοχλοῦμε ποτὲ μὲ τὶς ἀταξίες καὶ τὶς φωνές μας. Δὲν τρέχομε μέσα στὸ σχολεῖο. Οὔτε κτυπᾶμε τὰ πόδια μας μέσα στὴν τάξι.

— Τῆς μιλᾶμε στὸν Πληθυντικό.

— Στὸ δρόμο τὴ χαιρετᾶμε πρῶτοι.

— Βαδίζομε ἀριστερά της, ἀν περπατᾶμε μαζί της.

— “Οταν ἑορτάζῃ ἢ ἔχῃ τὰ γενέθλια, ὁ ἀρχηγὸς τῆς τάξεως τῆς προσφέρει ἄνθη καὶ τῆς εὐχεταὶ «**Χρόνια πολλὰ**».

— Δὲν τὴν διακόπτομε, ὅταν μιλῇ. Περιμένομε νὰ τελειώσῃ πρῶτα κι ὑστερα τῆς ζητᾶμε τὴν ἄδεια νὰ μιλήσωμε.

— Προσπαθοῦμε πάντοτε νὰ τὴν εὐχαριστήσωμε. Γι' αὐτὸ προσέχομε τὴ διδασκαλία της. Ἐτοιμάζομε ὅλα τὰ μαθήματά μας. Γράφομε ὡραῖα. Παίρνομε μέρος στὴ συζήτησι τῆς τάξεως. Δὲν ἀπουσιάζομε ἀπὸ τὸ σχολεῖο, χωρὶς σοβαρή αἰτία.

— Πρὶν μποῦμε στὴν τάξι, κτυπᾶμε τὴν πόρτα καὶ τὴν κλείνομε, χωρὶς θόρυβο.

— Ἀγαπᾶμε καὶ προσέχομε τὰ πράγματα τοῦ σχολείου.

— Δὲν μαλώνομε μὲ τοὺς συμμαθητὰς μας. Οὔτε τοὺς κατηγοροῦμε.

— Μιλᾶμε μὲ καλοὺς τρόπους στοὺς συμμαθητὰς μας.

— Πρὶν μποῦμε στὸ σχολεῖο, καθαρίζομε καλὰ τὰ παπούτσια μας, ἀν εἶναι λασπωμένα.

Οι καλοί τρόποι συμπεριφορᾶς πρὸς τοὺς ἄλλους

Πρέπει νὰ φερώμεθα μὲ εὐγένεια καὶ μὲ καλοὺς τρόπους πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

‘Η ἀληθινὴ εὐγένεια δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἡ ἐπιθυμία μας νὰ τοὺς εἴμεθα εὐχάριστοι.

‘Ο εὐγενικὸς ἀνθρωπὸς προσπαθεῖ νὰ ἔχῃ πάντοτε καλοὺς τρόπους συμπεριφορᾶς. Δὲν θίγει, οὔτε προσβάλλει κανέναν στὸ παραμικρό. Κι ἀν τοῦ ποῦν κάτι προσβλητικό, δὲν δίνει σημασία. Οὔτε προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀνταποδώσῃ. Σέβεται τὶς γνῶμες τῶν ἄλλων. Φαίνεται εὐχάριστος σ' ὅλους. **Δὲν κάνει ποτὲ κακὸ σὲ κανέναν.**

Νά ! μερικοὶ καλοὶ τρόποι συμπεριφορᾶς.

—“Οταν περνάῃ ἀπὸ τὸ μέρος, ποὺ παίζομε, ἔνας Παπᾶς, διακόπτομε τὸ παιγνύδι μας καὶ τοῦ φιλοῦμε τὸ χέρι.

—Ποτὲ δὲν κοροϊδεύομε τοὺς γέροντας, τοὺς καμπούρηδες, τοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς τυφλούς, ἀλλὰ τοὺς βοηθοῦμε μὲ προθυμία.

—Γιὰ νὰ εἴμεθα **ἀνεκτοί** καὶ εὐχάριστοι στοὺς γείτονάς μας δὲν παίζομε στὰ πεζοδρόμιά τους τὸ μεσημέρι, ποὺ κοιμῶνται. Δὲν τοὺς ἐνοχλοῦμε μὲ τὶς φωνὲς καὶ τὶς ἀταξίες μας. Δὲν κτυπᾶμε τὸ κουδούνι τους, χωρὶς λόγο. Οὔτε ρίχνομε πέτρες ἢ τόπια στὰ τζάμια τους.

—Δὲν παραλείπομε ποτὲ νὰ ἐρωτήσωμε ἔναν γνωστό μας γιὰ τοὺς ἴδιους του, μὲ τὴν ἐρώτησι: «**Εἶναι ὅλοι καλὰ στὸ σπίτι;**»

—Γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξία της ἡ εὐγένεια, δὲν πρέπει νὰ γίνεται κουραστικὴ μὲ τὶς πολλὲς ἐρωτήσεις.

—Στὰ δημόσια κέντρα εἴμεθα φρόνιμοι. Δὲν φωνάζομε. Οὔτε γελῶμε δυνατά. Οὔτε κάνομε κρότους ἢ ἀταξίες.

—Οταν μᾶς προσφέρουν κάτι σ' ἔνα σπίτι, δὲν ἀρνούμεθα νὰ τὸ πάρωμε, γιατὶ προσβάλλομε τοὺς οἰκοδεσπότας.

—Δὲν ἀφήνομε ποτὲ κανέναν νὰ περιμένῃ στὸ ραντεβοῦ, ποὺ ἐδώσαμε.

✓ Πῶς χαιρετᾶμε μὲ καλοὺς τρόπους

Τὰ "Αχραντα Μυστήρια, τὸ Σταυρό, τὴ Σημαία, τὸν Ἐθνικὸν Υμνο, τὸ Βασιλέα, τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς χαιρετᾶμε, στεκόμενοι ὅρθιοι σὲ στὰσι προσοχῆς.

"Οταν συναντήσωμε ἔναν, τὸν χαιρετᾶμε μὲ τὶς εὐχές : «Καλημέρα Σας», «Καλησπέρα Σας» κλπ. Βάζομε πάντοτε τὸ Σας, ἀν εἶναι μεγαλύτερος μας.

Αὔτὸς θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ : «Καλημέρα» ή «Καλῶς τον» ή «Καλῶς ὥρισες».

"Οταν φύγωμε, τὸν ἀποχαιρετᾶμε μὲ τὶς εὐχές : «Χαίρετε», «Καλὴ νύκτα σας» κλπ. Αὔτὸς θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ : «Στὸ καλό», «Καλὸς βράδυ», «Καλὸς ςπνο», «Καλὸς ξημέρωμα», «Ωρα καλὴ» κλπ.

Γιὰ νὰ δείξωμε στοὺς μεγαλυτέρους μας, ὅτι τοὺς σεβόμεθα, τοὺς χαιρετᾶμε πρῶτοι, χωρὶς νὰ τοὺς δώσωμε τὸ χέρι. Περιμένομε νὰ μᾶς δώσουν αὐτοὶ τὸ χέρι τους. Ποτὲ δὲν δίνει τὸ χερὶ πρῶτος ὁ μικρότερος στὸν μεγαλύτερο ή στὸν ἀνώτερο.

Τὶς εὐχές : «Γειά σου» ή «Γειά Σας» ή «Ἀντίο σας» δὲν τὶς λέγομε στοὺς μεγαλυτέρους μας.

"Οταν χαιρετᾶμε τὸ Διευθυντὴ τοῦ σχολείου ή ἄλλους ἀνώτερους μας, λέγομε «Καλημέρα Σας, Κύριε Διευθυντά», ή «Καλημέρα Σας, Κύριε Τάδε».

Στὸν ἀποχαιρετισμὸν προτιμᾶμε τὴν εὐχὴν «Χαίρετε».

"Οταν χαιρετᾶμε ή μιλᾶμε δὲν μασᾶμε τσίκλες ή μαστίχα. Οὔτε χασμουριόμεθα. Οὔτε βάζομε τὰ δάκτυλα στὴ μύτη. "Αν τύχῃ νὰ βήξωμε ή νὰ φτερνισθοῦμε, σκεπάζομε τὸ στόμα καὶ τὴ μύτη μὲ τὸ μανδήλι μας.

"Οταν μπῆ στὴν τάξι ή στὸ σπίτι μας ἔνας ἐπισκέπτης, σηκωνόμεθα καὶ μένομε ὅρθιοι, ἔως ὅτου καθίσῃ.

Πῶς μιλᾶμε μὲ καλοὺς τρόπους

Πόσο καλὸ εἶναι νὰ μιλᾶμε ώραῖα καὶ νὰ εἰμεθα εὐχάριστοι στοὺς ἀκροατάς μας !

—Γι' αὐτὸ δὲν φωνάζομε ποτέ, ὅταν συζητᾶμε, ἀλλὰ μιλᾶμε μὲ γλυκειά, χαμηλή καὶ ὅμορφη φωνή. Μὲ μέτριο τόνο. Οὔτε δυνατά, οὔτε σιγὰ. Ἀργὰ, καθαρὰ καὶ ὅχι ἀδιάκοπα. Ἀφήνουμε καιρὸ στοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἀπαντοῦν καὶ ν' ἀλλάζουν θέμα.

—Δὲν σπρώχνομε τὸν συνομιλητή μας, οὔτε τὸν ἐγγίζομε μὲ τὸ χέρι, γιὰ νὰ μᾶς προσέξῃ.

—Δὲν διακόπτομε τὸν ἄλλον, ὅταν μιλάῃ.

—Δὲν μιλᾶμε ὅλο γιὰ τὸν ἑαυτό μας. Οὔτε κατηγοροῦμε τοὺς ἄλλους.

—Δὲν γελᾶμε πολὺ δυνατά. Οὔτε σχολιάζομε κανέναν.

—Ψέμματα δὲν λέγομε ποτὲ. **Ἡ ἀλήθεια εἶναι τὸ μεγαλύτερο προτέρημα τῶν καλῶν τρόπων.**

—“Οταν μᾶς ἐπαινοῦν, λέγομε «Σᾶς εὐχαριστῶ». Δέν ζητᾶμε ὅμως τὸν ἔπαινο γιὰ τὸν ἑαυτό μας, οὔτε τὴν κατηγορία γιὰ τοὺς ἄλλους.

—Ποτὲ δὲν κρυφακοῦμε, ὅταν μιλᾶνε οἱ ἄλλοι.

—Ποτὲ δὲν βλασphemοῦμε τὰ θεῖα. Οὔτε ύβριζομε κανένα.

—Πάντοτε συζητᾶμε, χωρὶς νὰ νευριάζωμε, χωρὶς νὰ θυμώνωμε καὶ χωρὶς νὰ ξεχνᾶμε τὴν εὐγένεια.

—Χρησιμοποιοῦμε τὸν Πληθυντικό, ὅταν συζητᾶμε μὲ τοὺς ἀνωτέρους ἢ μὲ τοὺς πολὺ μεγαλύτερους μας.

—Απαντᾶμε ἀμέσως καὶ πρόθυμα, ὅταν μᾶς ἐρωτοῦν.

—“Οταν εύρισκώμεθα σὲ μιὰ συντροφιά, δὲν κρυφομιλᾶμε ποτὲ μ' ἔναν.

—Δὲν προσβάλλομε ποτὲ κανένα μὲ τὰ λόγια μας.

—Δὲν μένομε καθισμένοι, ὅταν ὁ μεγαλύτερος, ποὺ μᾶς μιλᾷ, στέκεται ὅρθιος.

—Τέλος, ὀκοῦμε μὲ προσοχὴ καὶ ἐνδιαφέρον τὴν ὁμιλία τῶν ἄλλων.

Μάθημα 47

Πῶς τρώγομε μὲ καλοὺς τρόπους

Όταν πᾶμε στὸ σπίτι γιὰ τὸ φαγητὸ καὶ δὲν τὸ ἔχει ἔτοιμάσει ἀκόμη ἡ μητέρα, περιμένομε νὰ ἔτοιμασθῇ, χωρὶς νὰ γκρινάζομε.

Μόλις καθίσωμε στὸ τραπέζι, ξεδιπλώνομε τὴν πετσέτα καὶ τὴν ἀπλώνομε στὰ γόνατά μας. Τὰ μικρὰ παιδιά τὴν δένουν γύρω στὸ λαιμό τους.

—Αρχίζομε νὰ τρώγωμε, ὅταν σερβίρισθοῦν ὅλοι.

—Τρώγομε σιγὰ - σιγὰ καὶ μασάμε καλὰ τὴν τροφή μας.

—Μὲ γεμᾶτο τὸ στόμα δὲν πίνομε νερό, οὔτε μιλᾶμε.

—Δὲν κάνομε πολλὰ ψίχουλα, οὔτε καὶ σχέδια ἐπάνω στὸ τραπέζομάνδηλο.

—Ποτὲ δὲν βάζομε τὸ μαχαίρι στὸ στόμα. Οὔτε παίζομε μὲ τὰ μαχαιροπήρουνα. Οὔτε καθαρίζομε τὸ πιάτο μὲ ψωμί.

—Ποτὲ δὲν φτύνομε κάτι ἀπὸ τὸ στόμα μας στὸ πιάτο.

—Δὲν σκύβομε ἐπάνω στὸ πιάτο. Δὲν ἀκουμπᾶμε τοὺς ἀγκῶνες στὸ τραπέζι. Οὔτε καθαρίζομε τὰ πηρούνια στὸ τραπέζομάνδηλο. Τρώγομε τὴ σούπα μας ἥσυχα καὶ δὲν τὴ ρουφᾶμε.

Μάθημα 48

Πῶς βαδίζομε μὲ καλοὺς τρόπους καὶ ὑγιεινὲς συνήθειες
α) Καλοὶ τρόποι

—Στοὺς δρόμους βαδίζομε φρόνιμα καὶ προσεκτικά. Δὲν σπρώχνομε καὶ δὲν ἐνοχλοῦμε τοὺς ἄλλους. Οὔτε ἐμποδίζομε τὴν κυκλοφορία τῶν πεζῶν καὶ τῶν αὐτοκινήτων.

—“Οταν εἶναι ἀνάγκη νὰ παραμερίσωμε ἔναν, τοῦ ζητᾶμε συγγνώμην.

—Βαδίζομε πάντοτε στὸ πεζοδρόμιο δεξιὰ κι ὅχι στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου.

—Ποτὲ δὲν ρίχνομε στοὺς δρόμους φλοῦδες ἀπὸ φροῦτα. Ἡμπορεῖ νὰ τὶς πατήσῃ κανεὶς καὶ νὰ πέσῃ.

—Ποτὲ δὲν ρίχνομε ἀπὸ τὸ σπίτι μας στὸ δρόμο χαρτιά, κουτιά καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα.

—Βοηθᾶμε τοὺς γέροντας, τοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς τυφλούς νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ ἔνα πεζοδρόμιο στὸ ἄλλο.

—“Οταν βαδίζωμε στὸ δρόμο, δὲν γυρίζομε πίσω μας, γιὰ νὰ ἴδοῦμε ἔνα γέροντα ἢ ἔνα καμπούρη ἢ ἔναν περίεργα ντυμένον.

—Ποτὲ δὲν φτύνομε στοὺς δρόμους, ἀλλὰ στὸ μανδήλι μας.

—“Ολοι ἔχομε ὑποχρέωσι νὰ διατηροῦμε τοὺς δρόμους καθαρούς. Γι’ αὐτὸ ποτὲ δὲν πετᾶμε κάτω χαρτιά, κουτιά καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα.

—“Οταν περπατᾶμε μ’ ἔναν ἀνώτερόν μας ἢ μὲ μία κυρία, βαδίζομε πάντοτε ἀριστερά τους.

β) Ὑγιεινὲς συνήθειες

Τὸ σῶμα μας εἶναι μία ζωντανὴ μηχανή. “Οσο περισσότερο δουλεύει, τόσο δυνατώτερο γίνεται. Χρειάζεται ὅμως ν’ ἀναπαύεται καὶ νὰ ξεκουράζεται ἀρκετά.

Τὸ ζωηρὸ περπάτημα κάνει τὸ σῶμα μας νὰ δουλεύῃ. Ο περίπατος εἶναι μία θαυμασία ὑγιεινὴ συνήθεια. Πρέπει ὅμως νὰ γίνεται μὲ βάδισμα κανονικό. Μὲ βήματα ὅχι πολὺ μεγάλα καὶ μὲ στάσι τοῦ σώματος ἵσια. Τὸ τρέξιμο καὶ τὸ πήδημα δυναμώνουν τὸ σῶμα τῶν παιδιῶν, ὅταν δὲν γίνεται κατάχρησις.

Μάθημα 49

"Αλλοι καλοί τρόποι συμπεριφορᾶς

1. Στὰ λεωφορεῖα: Στὰ λεωφορεῖα ἔχομε πάντα ἔτοιμο τὸ ὀντίτιμο τοῦ εἰσιτηρίου μας. Μπαίνομε κανονικὰ στὴν «ούρᾳ» καὶ περιμένομε μὲν ὑπομονὴ τὴν σειρά μας. **Ο εὐγενικὸς ἀνθρώπος δὲν νευριάζει, οὔτε θυμώνει.** "Αν σπρώξωμε ἢ πατήσωμε ἐναν ἄθελά μας, τοῦ ζητᾶμε συγγνώμην.

—'Ανεβοκατεβαίνομε γρήγορα, χωρὶς νὰ ἐμποδίζωμε τοὺς ἄλλους καὶ ἀποφεύγομε νὰ κρατᾶμε μεγάλα πακέτα.

—Προσφέρομε πρόθυμα τὴν θέσι μας σ' ἐναν ιερέα ἢ γέροντα ἢ ἀνάπτηρο ἢ μιὰ μητέρα, ποὺ κρατάει τὸ παιδί της. Τοὺς βοηθῶμε ἐπίσης στὸ ἀνέβασμα ἢ στὸ κατέβασμα. Ποτὲ δὲν κρυφοκοιτᾶμε σὲ ἐφημερίδα ἢ ἐπιστολή, ποὺ διαβάζουν οἱ ἄλλοι.

2. Στὰ θέατρα: Στὰ θέατρα, τοὺς κινηματογράφους, τὰ τραϊνα καὶ τὰ κέντρα φροντίζομε νὰ μὴ ἐνοχλοῦμε τοὺς ἄλλους μὲ τὶς φωνές, τὶς ἀταξίες καὶ τὰ γέλια μας.

3. Στὰ σπίτια: Πρὶν μποῦμε σ' ἐνα σπίτι ἢ δωμάτιο ἢ γραφεῖο, κτυπτᾶμε τὴν πόρτα καὶ περιμένομε ν' ἀκούσωμε «Ἐμπρός», γιὰ νὰ μποῦμε.

—Προσέχομε νὰ μὴ γίνωνται ζημιές στὸ σπίτι μας ἢ στὰ ξένα σπίτια.

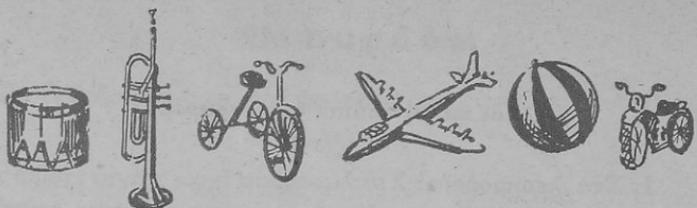
—Λυπούμεθα περισσότερο γιὰ τὶς ζημιές, ποὺ ἐκάναμε στοὺς ἄλλους, παρὰ γιὰ τὶς ζημιές, ποὺ μᾶς ἔκαναν.

—"Οταν μᾶς δωρίσουν κάτι ἢ μᾶς κάνουν μιὰ διευκόλυνσι ἢ μᾶς ἐπανέσουν, λέγομε: **Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ**.

—"Οταν μπαίνωμε σ' ἐνα σπίτι ἢ κέντρο μ' ἐναν μεγαλύτερό μας, τὸν ἀφήνομε νὰ περάσῃ πρῶτος.

4. Τὸ τραγούδι. "Οταν τραγουδᾶμε, δὲν ξεφωνίζομε. Τὸ σιγανὸ τραγούδι εἶναι πιὸ εὐχάριστο καὶ μελωδικὸ ἀπὸτὸ δυνατό.

Γενικὰ φροντίζομε νὰ ἔχωμε καλές σχέσεις μὲ τοὺς ἄλλους. Ν' ἀποκτήσωμε συνήθειες καλῆς συμπεριφορᾶς. Νὰ εἴμεθα ἀγαπητοὶ καὶ εὐχάριστοι σ' ὅλους.

Μάθημα 50

Τὰ παιγνίδια μας

Πόση χαρά νιώθομε, όταν παίζωμε!

Κάθε φορά διαλέγομε τὰ παιγνίδια, που μᾶς ἀρέσουν καὶ πού είναι άνάλογα μὲ τὴν ἡλικία μας.

Μερικές φορές παίζομε μόνοι μας στὸ σπίτι μὲ τὸ ἀλογάκι, τὸ ποδήλατο, τὴν κούκλα καὶ τ' ἄλλα παιγνίδια μας. "Αλλοτε παίζομε στὰ παιγνίδια, ποὺ εἶναι στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου ή στὸ κέντρο παιδικῆς χαρᾶς (κούνιες, τραμπάλες κ. ἄ.).

Παίζομε ὅμως καὶ διμαδικὰ παιγνίδια μὲ τοὺς φίλους μας (κρυφτό, γύρω - γύρω ὅλοι, περνᾶ - περνᾶ ή μέλισσα κ. ἄ.).

Στὰ παιγνίδια μας παίζομε μὲ καλοὺς τρόπους.

—Προσέχομε νὰ μὴ κτυπήσωμε οὔτε ἐμεῖς, οὔτε κανεὶς ἄλλος.

—Παίζομε τίμια καὶ χωρὶς ζαβολιές.

—"Οταν κερδίζωμε στὸ παιγνίδι, δὲν ὑπερηφανευόμεθα. Οὔτε φωνάζομε πάρα πολὺ δυνατὰ γιὰ τὴν νίκη μας.

—"Οταν χάνωμε στὸ παιγνίδι, δὲν θυμάνομε. Οὔτε μαλώνομε. Οὔτε ύβριζομε κανέναν. Οὔτε προσπαθοῦμε νὰ εὑρωμε δικαιολογίες.

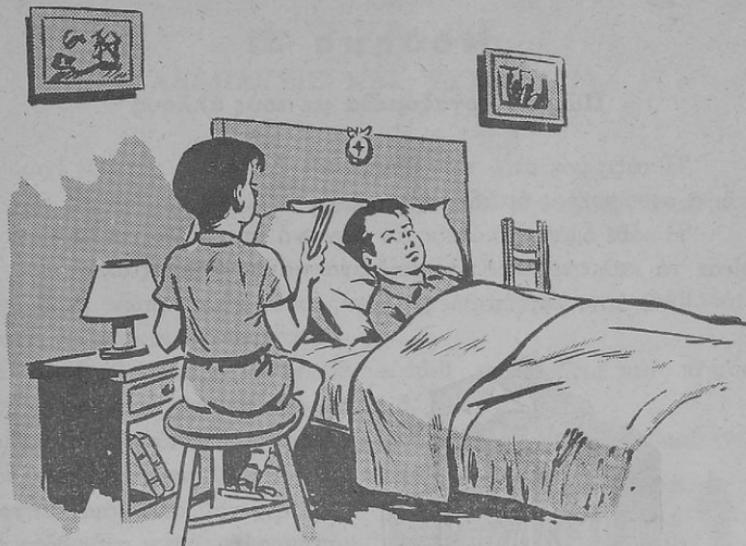
—Σεβόμεθα τὴν σειρὰ προτεραιότητος τῶν ἄλλων παιδιῶν.

—"Οταν κουρασθοῦμε, σταματᾶμε τὸ παιγνίδι καὶ ξεκουράζόμεθα σὲ μέρος, ποὺ δὲν φυσάει, γιὰ νὰ μὴν κρυώσωμε.

—Δὲν λερώνομε τὰ ροῦχα μας.

—'Αφήνομε καὶ τ' ἄλλα παιδιὰ νὰ παίζουν μὲ τὸ ποδηλατάκι, τὴν κούκλα, τὸ τόπι καὶ τ' ἄλλα παιγνίδια μας.

—Δὲν χάνομε, οὔτε καταστρέφομε τὰ παιγνίδια μας, ἀλλὰ φροντίζομε γιὰ τὴν καλὴ διατήρησί τους.

Μάθημα 51

Η φιλία

Κάθε παιδί κάνει παρέα μ' ἄλλα παιδιά τῆς ίδιας ήλικίας. Αύτοι είναι **φίλοι** του.

Μὲ τοὺς φίλους μας παίζομε. Πηγαίνομε μαζὶ στὸ σινεάκ καὶ περίπατο. Βοηθούμεθα στὰ μαθήματα. Δανείζει ὁ ἔνας στὸν ἄλλον τὰ βιβλία του, τὰ παιγνίδια του κι ὅ, τι ἄλλο χρειασθῇ. Δίνει ὁ ἔνας στὸν ἄλλον γλυκίσματα καὶ μικρὰ δῶρα.

“Οταν ἀρρωστήσῃ ἔνας φίλος μας, τὸν ἐπισκεπτόμεθα στὸ σπίτι του ἢ στὸ νοσοκομεῖο καὶ τοῦ προσφέρομε ὀλίγα ἄνθη. Τὸν συντροφεύομε καὶ τοῦ λέγομε τὰ μαθήματα τῆς ήμέρας.

“Ετοι κάνουν οἱ φίλοι. Βοηθοῦνται μεταξύ τους πάντοτε καὶ περισσότερο στὶς ἀρρώστιες, στὰ ἀτυχήματα καὶ στὶς δύσκολες στιγμές. Αύτὸ λέγεται **φιλία**.

“Οταν ἔορτάζουν ἢ ἔχουν τὰ γενέθλια οἱ φίλοι μας, τοὺς ἐπισκεπτόμεθα στὸ σπίτι τους. Τὸν προσφέρομε ἄνθη ἢ μικρὰ δῶρα καὶ τοὺς εὐχόμεθα «**Χρόνια πολλά**».

“Ολοι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἔχωμε φίλους στὴ ζωή. Αύτοι χαίρονται στὴ χαρά μας καὶ λυποῦνται στὴ λύπη μας. Αύτοι μᾶς παρηγοροῦν στὴ δυστυχία μας.

Μάθημα 52

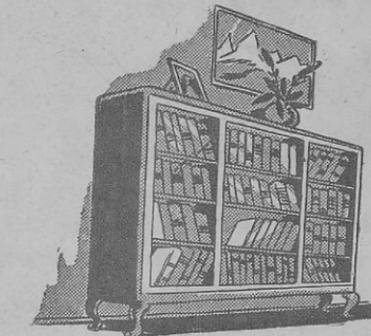
Πῶς συνεργαζόμεθα μὲ τοὺς ἄλλους

Ἡ τάξις μας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς σχολικῆς χρονιᾶς ἔχωρίσθηκε σὲ τέσσερεis ὁμάδεis ἐργασίas.

Ἡ κάθε ὁμάδος ἔδιδαλεis τὸν ἀρχηγό της. Ὁλοι οἱ ἀρχηγοὶ εἶναι τὰ καλύτερα καὶ τὰ πιὸ ἵκανα παιδιὰ τῆς τάξεως.

Κάθε ἀρχηγὸς ἐπιβλέπει τὴν καθαριότητα τῶν παιδιῶν, ποὺ εἶναι στὴν ὁμάδα του.

Τοὺς μοιράζει τὸ ύλικὸ καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῆς χειροτεχνίας. Βάζει τὰ παιδιὰ νὰ βοηθοῦνται μεταξὺ τους, ἔτοι ποὺ νὰ μὴν ἔρχεται κανεὶς ἀμελέτητος στὴν τάξι. Λέγει στὸ δάσκαλο ποῖοι ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν ὁμάδα του.

Ἡ πρώτη ὁμάδα ἔχει ἀναλάβει τὸν καθαρισμὸ καὶ τὸν στολισμὸ τῆς τάξεως. Ἡ δευτέρα τὴν τακτοποίησι τῆς βιβλιοθήκης. Ἡ τρίτη τὸ χειροτεχνικὸ ύλικό. Ἡ τετάρτη τὸν κῆπο.

Στὴν προετοιμασία τῶν ἑορτῶν κάθε ὁμάδα κάνει ἀπὸ μιὰ δουλειά. Μία φτιάνει σχετικὰ χειροτεχνήματα. Ἀλλη φροντίζει γιὰ τὸ στολισμὸ τῆς τάξεως. Ἀλλη γράφει καὶ στέλνει τὶς προσκλήσεις. Ἀλλη ἔτοιμάζει τὰ προγράμματα.

Ο ἀτομικὸς ἐγωισμὸς δὲν ἔχει θέσι στὴν ὁμαδικὴ ἐργασία. Ὁλοι δουλεύομε μὲ εὐγενικὴ ἀμιλλα. Ο καθένας μας βάζει δলη τὴ δύναμί του καὶ προσφέρει, δσο ἡμπορεῖ πιὸ πολλά, γιὰ τὴν καλύτερη ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς ἢ τῆς δουλειᾶς μας.

Οταν συνεργαζόμεθα, ἀναγνωρίζομε τὶς ἵκανότητες τῶν ἄλλων καὶ σεβόμεθα τὴ σειρὰ προτεραιότητος. Αναλαμβάνει καθένας μας μία ἐργασία. Γιὰ κάθε ἐργασία ἐκλέγομε τὸ κατάλληλο παιδί ἢ τὴν κατάλληλη ὁμάδα.

6η ΕΝΟΤΗΣ
ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Μάθημα 53

Πῶς ψυχαγωγούμεθα μόνοι καὶ μὲ τὴν οἰκογένειά μας

"Αλλο εἶναι ἐργασία καὶ ἄλλο ψυχαγωγία.

Μὲ τὴν ἐργασία κουραζόμεθα, γιὰ νὰ κερδίσωμε χρήματα ἢ γιὰ νὰ μάθωμε γράμματα.

Μὲ τὴν ψυχαγωγία ξεκουραζόμεθα κι ἀρχίζομε πάλι τὴν ἐργασία μας μὲ νέες δυνάμεις καὶ μὲ ὅρεξι.

Γ' αὐτὸ πρέπει 8 ὥρες νὰ ἐργαζόμεθα, 8 νὰ κοιμώμεθα καὶ 8 νὰ ψυχαγωγούμεθα καὶ ν' ἀναπαυώμεθα.

Μόνοι μας ψυχαγωγούμεθα μὲ τὰ παιγνίδια μας. Μὲ τὸ ραδιόφωνο. Μὲ τὸ γραμμόφωνο. Μὲ τὴ ζωγραφική. Μὲ τὴν κατασκευὴ χειροτεχνικῶν ἔργων. Μὲ τὴν μελέτη βιβλίων.

Ψυχαγωγούμεθα ἀκόμη καὶ μὲ τὴν περιποίησι τῶν ζώων τοῦ σπιτιοῦ μας. Δὲν τὸ πιάνομε ὅμως, γιατὶ κινδυνεύομε νὰ κολλήσωμε διάφορες ἀρρώστιες, ὅπως ἔχινοκόκκους, λύσσα κλπ.

Πηγαίνομε ἐπίσης μὲ τὴν οἰκογένειά μας περίπατο, ἐκδρομές, ταξίδια, στὰ ζαχαροπλαστεῖα καὶ στὸν κινηματογράφο, ἀν παίζῃ κατάλληλα παιδικὰ θεάματα. Παίζομε μαζί τους διάφορα παιγνίδια καὶ περιποιούμεθα τὸν κῆπο.

Μερικὲς φορὲς καλοῦμε στὸ σπίτι μας συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ διασκεδάζομε ὅλοι μαζί.

Τὸ καλοκαίρι πηγαίνομε τακτικὰ στὴ θάλασσα. Ἐκεῖ κολυμπᾶμε. Παίζομε στὴν ἄμμο. Χαιρόμεθα τὸ δροσερὸ νερὸ τῆς θάλασσας. Κάνομε ἥλιοθεραπεία καὶ βαρκάδα.

Τί γέλια καὶ τί χαρὲς ἀκούονται τότε!

"Οσα παιδιὰ δὲν ξαίρουν κολύμπι, φροντίζουν νὰ μάθουν, γιατὶ εἶναι πολὺ ύγιεινὸ καὶ εὐχάριστο.

Μάθημα 54

Πώς ψυχαγωγούμεθα στὸ σχολεῖο μας

Στὸ σχολεῖο μας ψυχαγωγούμεθα πρῶτα - πρῶτα μὲ τὰ μαθήματα τῆς Ωδικῆς καὶ τῆς Γυμναστικῆς.

Μὲ τί χαρά καὶ ομε Ὀδική! Ἡ δασκόλα μᾶς μαθαίνει ώραῖα τραγούδια.

Τραγούδια ἀκόμη μαθαίνομε καὶ μὲ τὸ γραμμόφωνο τοῦ σχολείου μας. Ἐχομε ἀρκετές πλάκες μὲ παιδικὰ τραγούδια.

Ἄλλα καὶ ἡ Γυμναστικὴ μᾶς εὐχαριστεῖ. Κάνομε διάφορες ἀσκήσεις καὶ παίζομε ὅμαδικὰ παιγνίδια.

Όταν μεγαλώσωμε, θὰ μάθωμε καὶ
Ἐλληνικοὺς χορούς.

Όταν ἔχωμε σιωπηρές ἐργασίες, διαβάζομε ὅμορφα παιδικὰ βιβλία, ποὺ τὰ παίρνομε ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκη τῆς τάξεώς μας.

Ἐνα ἀπόγευμα κάθε ἑβδομάδα, ἀν διατρὸς εἶναι καλός, πηγαίνομε **περίπατο**. Ἄλλοτε πηγαίνομε **ἐκδρομὴ** δὴ τὴν ἡμέρα στὴν ἔξοχὴ ή σ' ἓνα χωριό. Πόσο εὐχάριστα περιάμε ἐκεῖ!

Διασκεδάζομε ἀκόμη καὶ στὶς **σχολικὲς ἑορτές**.

Ἐνα ἀπόγευμα κάθε μῆνα χαιρόμεθα καὶ γελάμε στὴν **ἑορτὴ τοῦ παραμυθιοῦ**. Τὰ μεγάλα παιδιά, γιὰ νὰ εὐχαριστήσουν ἐμᾶς τὰ μικρά, μᾶς διηγοῦνται παραμύθια. Μᾶς τραγουδοῦν χαρούμενα τραγούδια. Μᾶς ἀπαγγέλλουν ρυθμικὰ ποιήματα. Μᾶς λέγουν αἰνίγματα καὶ μᾶς παίζουν κωμωδίες. Μερικὰ ντύνονται νάνοι, χιουμάτες, κοκκινοσκουφίτσες κ. ἄ.

Τί γέλια κάνομε τότε!

Ψυχαγωγούμεθα ἀκόμη μὲ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὸν κινηματογράφο τοῦ σχολείου μας. Ἀκοῦμε τὴν ώρα τοῦ παιδιοῦ καὶ βλέπομε ώραῖες παιδικὲς ταινίες.

Μάθημα 55

Ανάπταυσις και Υπνος

Ανάπταυσις λέγεται τὸ ξεκούρασμα, ἡ διακοπὴ τῆς ἐργασίας. Μὲ τὴν ἀνάπταυσι καταπολεμοῦμε τὴν κούρασι, ποὺ αἰσθανόμεθα, ὅταν δουλεύωμε συνέχεια μὲ τὸ σῶμα ἢ μὲ τὸ μυαλό μας.

Ἐὰν κανεὶς ἐργασθῇ πολλὲς ὥρες, χωρὶς διακοπή, αἰσθάνεται ἀδιαθεσία. Ἐὰν αὐτὸς συνεχισθῇ πολλὲς ἡμέρες, θ' ἀρρωστήσῃ. Θὰ πάθῃ **ὑπερκόπωσι**.

Στὰ παιδιά ἡ ἀνάπταυσις εἶναι πιὸ ἀναγκαῖα ἀπὸ τοὺς μεγάλους. Γι' αὐτὸς γίνονται διακοπὲς τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων τρεῖς μῆνες τὸ καλοκαίρι, 15 ἡμέρες τὰ Χριστούγεννα, 15 τὸ Πάσχα καὶ τὶς Κυριακές.

Ἐπίσης, γιὰ ν' ἀναπταύωνται τὰ παιδιά, γίνεται διάλειμμα δλίγων λεπτῶν ύστερα ἀπὸ μάθημα μιᾶς ὥρας.

Ἡ καλύτερη ὅμως ἀνάπταυσις γίνεται μὲ τὸν **Ύπνο**.

“**Υστερα** ἀπὸ ἔναν ἥσυχον ύπνον ξυπνᾶ κανεὶς φρέσκος, ξεκούραστος, μὲ ὅρεξι καὶ μὲ κέφι.

Πόσο ὑπνο χρειαζόμεθα; Τὰ παιδιά δέκα ὥρες. Οἱ μεγάλοι ὀκτώ. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ύγιης, ἀν δὲν κοιμᾶται ἀρκετά.

Ποιές εἶναι οἱ ύγιεινὲς συνήθειες τοῦ ύπνου;

—Νὰ πλαγιάζωμε ἐνωρὶς καὶ νὰ στηκωνώμεθα ἐνωρὶς.

—Νὰ στηκωνώμεθα ἀμέσως τὸ πρωΐ, ὅταν ξυπνήσωμε.

—Τὸ βράδυ ἀφήνομε ἀνοικὸ ἔνα παράθυρο στὴν κρεββατοκάμαρὰ μας, γιὰ νὰ μπαίνῃ καθαρὸς ἀέρας.

—Τὸ προσκέφαλό μας νὰ μήν εἶναι πολὺ ύψηλό, γιὰ νὰ μὴν καμπουριάζωμε.

—Νὰ κοιμῶμεθα πάντοτε στὸ πλευρὸ καὶ ποτὲ ἀνάσκελα.

—Νὰ μὴ τρώγωμε πάρα πολὺ τὸ βράδυ, πρὶν κοιμηθοῦμε.

—Νὰ σκεπαζόμεθα μὲ μαλακὲς μάλλινες κουβέρτες, ζεστές, ὀλλὰ ἑλαφρές. Τὰ παπλώματα δὲν εἶναι ύγιεινά.

—Νὰ κοιμῶμεθα σὲ καθαρὸ κρεββάτι. Κάθε πρωΐ ἀερίζομε τὰ σκεπάσματά μας καὶ φορὰ τὴν [έβδομάδα ὀλλάζομε τὰ σενδόνια.

7η ΕΝΟΤΗΣ

ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΣ

Μάθημα 56

Γιατί ἡ οἰκογένειά μας χρειάζεται χρήματα

Ἐσοδα τῆς οἰκογενείας μας είναι τὰ χρήματα, ποὺ κερδίζουν ὁ πατέρας καὶ τὰ ἄλλα μέλη της ἀπὸ τὴν ἐργασία τους.

Ἐξοδα τῆς οἰκογενείας μας είναι τὰ χρήματα, ποὺ ἔχοδεύομε γιὰ τὶς διάφορες ἀνάγκες μας.

Ἐνοίκιο είναι τὰ χρήματα, ποὺ δίνομε στὸν ἴδιοκτήτη τοῦ σπιτιοῦ κάθε μῆνα, δταν μένωμε σὲ ξένο σπίτι.

Ἀποταμίευσις είναι τὰ χρήματα, ποὺ καταθέτομε στὴν Τράπεζα ἥ στὸ Ταχυδρομικὸ Ταμιευτήριο γιὰ τὶς ἔκτακτες ἀνάγκες μας.

Ἡ οἰκογένειά μας χρειάζεται χρήματα γιὰ τὴν τροφή, τὰ ροῦχα, τὰ παπούτσια, τὴν ύγεια, τὴν ψυχαγωγία καὶ τὸ ἐνοίκιο τοῦ σπιτιοῦ μας, ἀν δὲν ἔχωμε ἴδικό μας.

Χρειαζόμεθα ὅμως χρήματα καὶ γιὰ τὶς ἔκτακτες ἀνάγκες μας. Ἡμπορεῖ ν' ἀρρωστήσῃ κανένας ἥ νὰ μείνῃ χωρὶς δουλειὰ ὁ πατέρας ἥ νὰ σπουδάζῃ ἔνα παιδί ἥ νὰ παντρευθῇ ἥ ἀδελφή μας.

Γι' αὐτὸ κάνομε οἰκονομία. Ἐξοικονομοῦμε πάντοτε δλίγα χρήματα καὶ τὰ καταθέτομε στὴν Τράπεζα ἥ στὸ Ταχυδρομικὸ Ταμιευτήριο, γιὰ τὶς ἔκτακτες ἀνάγκες μας καὶ γιὰ νὰ κτίσωμε σπίτι, ἐὰν δὲν ἔχωμε ἴδικόν μας.

Πάντοτε φροντίζομε, ὥστε τὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας μας νὰ είναι δλιγώτερα ἀπὸ τὰ ἐσοδα. Ἔτσι μᾶς περισσεύουν δλίγα χρήματα καὶ δὲν ἀναγκαζόμεθα νὰ χρεωθοῦμε γιὰ τὶς ἔκτακτες ἀνάγκες μας.

Οταν δὲν μᾶς φθάνουν τὰ χρήματα, ποὺ κερδίζομε ἀπὸ τὴν ἐργασία μας, διαλέγομε καὶ ἀγοράζομε τὰ πιὸ ἀπαραίτητα εἴδη.

Μάθημα 57

Πῶς κερδίζει χρήματα ή οἰκογένειά μας

‘Η οἰκογένειά μας κερδίζει χρήματα ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη ἐργασία τοῦ πατέρα καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς.

Μερικὲς μητέρες δουλεύουν, ὅπως ὁ πατέρας. Εἶναι δασκάλες, ὑπάλληλοι, ἐργάτριες, νοσοκόμες, δακτυλογράφοι κλπ.

Στὰ χωριά οἱ μητέρες βοηθοῦν τὸν πατέρα σ' ὅλες τὶς ἀγροτικὲς ἀσχολίες. Ἀλλὰ καὶ τὰ μεγάλα παιδιὰ κάνουν πολλὲς δουλειὲς μετὰ τὸ μάθημα. Βόσκουν τὰ πρόβατα. Ποτίζουν τὰ ζῶα. Ἀρμαθιάζουν καπνό. Φέρουν ξύλα ἀπὸ τὸ δάσος. Πηγαίνουν τὸ φαγητὸ τοῦ πατέρα στὸ χωράφι κλπ.

Γιὰ νὰ βοηθήσωμε κι ἐμεῖς στὴν οἰκονομία τῆς οἰκογενείας μας καὶ στὴν αὔξησι τῶν ἐσόδων τῆς, δὲν καταστρέφομε τὰ παιγνίδια, τὰ ρούχα καὶ τὰ βιβλία μας. Δὲν χάνομε τὰ πράγματά μας καὶ βοηθοῦμε τὴν οἰκογένειά μας στὶς ἐργασίες τῆς.

Στὶς πόλεις μερικὰ παιδιὰ πτωχῶν οἰκογενειῶν ἐργάζονται καὶ πηγαίνουν στὰ νυκτερινὰ Δημοτικὰ σχολεῖα.

“Ολοι μας πρέπει νὰ ἔνδιαφερώμεθα γιὰ τὴν αὔξησι τῶν εἰσοδημάτων τῆς οἰκογενείας μας.

Μάθημα 58

8η ΕΝΟΤΗΣ

Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Τὰ μέσα ἐπικοινωνίας

Πολλές φορές χρειάζεται νὰ συνενοθοῦμε μὲ ἄλλους γνωστοὺς ἢ ἀγνώστους ἀνθρώπους, ποὺ μένουν μακριά μας. Τότε χρησιμοποιοῦμε τὰ μέσα ἐπικοινωνίας.

Τὰ μέσα ἐπικοινωνίας εἶναι δέκα: ἡ ἐπιστολή, ἡ εἰκόνα (κάρτ - ποστάλ), ἡ ἐφημερίδα, τὸ περιοδικό, τὸ τηλεγράφημα, τὸ τηλεφώνημα, ὁ κινηματογράφος, τὸ ραδιόφωνο καὶ τὸ γραμμόφωνο.

Στὶς διάφορες περιστάσεις χρησιμοποιοῦμε τὸ κατάλληλο μέσο ἐπικοινωνίας.

Ἐπιστολὴ γράφομε, ὅταν θέλωμε νὰ συνενοθοῦμε μὲ ἔναν γιὰ διάφορα ζητήματα ή νὰ τὸν πληροφορήσωμε κάτι.

"Ενα χαρτὶ καθαρὸ καὶ ἀτσαλάκωτο εἶναι ὅτι χρειάζεται γιὰ μιὰ ἐπιστολή.

Ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ εἶναι καλογραμμένη καὶ νὰ ἔχῃ μικρὸ περιθώριο. Τὶς ἐπιστολὲς τὶς ρίχνομε στὸ γραμματοκιβώτιο τοῦ **Ταχυδρομείου**.

Πρέπει νὰ σεβώμεθα πάντα τὶς ἐπιστολὲς τῶν ἄλλων. Γι' αὐτὸ ποτὲ δὲν τὶς ἀνοίγομε. Οὕτε τὶς διαβάζομε.

Στὶς ἑορτὲς στέλνομε τὶς εὐχές μας (Χρόνια πολλά, Καλὸ Πάσχα κλπ.) μὲ **εἰκόνες** (κάρτ - ποστάλ) ἢ μὲ **ἐπισκεπτήρια**.

Στὶς ἐφημερίδες διαβάζομε τὰ νέα δόλου τοῦ κόσμου.

Στὰ βιβλία καὶ στὰ **περιοδικὰ** διαβάζομε διηγήματα, ιστορίες, συμβουλές, ποιήματα καὶ πολλὰ ἄλλα χρήσιμα πράγματα. "Υπάρχουν διαφόρων εἰδῶν βιβλία: ἀναγνωστικά, παιδικά, διδακτικά, ἐπιστημονικά κ.ἄ. Ἡ **Πατριδογνωσία** εἶναι ἔνα πολὺ χρήσιμο διδακτικὸ βιβλίο γιὰ τὰ παιδιά.

Μάθημα 59

Τὸ τηλεγράφημα, τὸ τηλεφώνημα, ὁ κινηματογράφος,
τὸ ραδιόφωνο καὶ τὸ γραμμόφωνο

Μερικὲς φορὲς εἶναι ἀνάγκη νὰ πληροφορήσωμε ἔναν πολὺ¹
γρήγορα γιὰ μιὰ εἰδῆσι. Τότε τοῦ στέλνομε **τηλεγράφημα**.

Αφοῦ γράψωμε τὸ τηλεγράφημα μὲ δλίγες λέξεις, τὸ δίνομε
στὸ **Τηλεγραφεῖο**.

Τηλεφώνημα ἡ **τηλεφωνικὴ συνδιαλέξι** κάνουμε,
ὅταν θέλωμε νὰ συνεννοηθοῦμε
μ’ ἔναν προφορικά.

Τὸ τηλέφωνο μᾶς βοηθεῖ
νὰ τελειώνωμε σύντομα τὶς ύ-
ποθέσεις μας, ἐνῶ ἄλλοτε ἔχρει-
αζόμεθα ἀρκετὲς ὥρες ἢ καὶ ἡ-
μέρες. Γι’ αὐτὸ μᾶς εἶναι πολὺ²
ἀναγκαῖο.

“Οταν τηλεφωνοῦμε, φε-
ρόμεθα εὐγενικά.

—Μόλις κτυπήσῃ τὸ τη-
λέφωνο τοῦ σπιτιοῦ μας, ση-
κώνομε ἀμέσως τὸ ἀκουστικὸ
καὶ λέγομε τὸ ὄνομα μας ἢ τὸ
ὄνομα τοῦ σπιτιοῦ μας.

—Στὶς συνδιαλέξεις μας εἴμεθα σύντομοι καὶ μιλᾶμε μὲ χα-
μηλὴ καὶ καθαρὴ φωνὴ, γιατί ἔτσι ὁ ἕχος μεταδίδεται καλύτερα.

—Ποτὲ δὲν παρακολουθοῦμε τὶς συνδιαλέξεις τῶν ἄλλων.

—“Οταν κάνωμε λάθος στὸν ἀριθμό, ζητᾶμε συγγνώμη.

Μὲ τὸν **κινηματογράφο** ψυχαγωγούμεθα καὶ μαθαίνομε
πολλὲς χρήσιμες γνώσεις.

Στὸ **ραδιόφωνο** ἀκοῦμε μουσική, τραγούδια, εἰδήσεις, τὴ
Θεία Λειτουργία, ιστορίες, παραμύθια καὶ πολλὰ ἄλλα ὠφέλιμα
πράγματα. Στὸ **γραμμόφωνο** ἀκοῦμε τραγούδια.

Τί καλὰ θὰ ἥταν, ἂν εἶχαν ὅλα τὰ σχολεῖα κινηματογράφο,
ραδιόφωνο καὶ γραμμόφωνο !

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

('Ιούνιος - 'Ιούλιος - Αύγουστος)

Μάθημα 60

‘Ο καιρὸς καὶ ἡ φύσις κατὰ τὸ καλοκαίρι

‘Ο καιρὸς ἄλλαξε πολύ. Κάνει ἀνυπόφορη ζέστη. Καταγάλανος εἶναι τὴν ἡμέρα δὲ οὐρανός. Γεμάτος ἄστρα τῇ νύκτᾳ.

Οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου πέφτουν όλοίσα στὴ γῆ καὶ ζεσταίνουν πολύ. Σπάνια ἔχομε βροχήν.

Ζεράθηκαν οἱ πρασινάδες τῆς ἀνοίξεως. Κιτρίνισαν τὰ λειβάδια. Ὡρίμασον οἱ καρποί. Τὰ σιτηρά εἶναι ἔτοιμα γιὰ θέρισμα κι ἄλλωνισμα. ‘Ο τζίτζικας ὥρες ἀτέλειωτες τραγουδάει τὸ μονότονο τραγούδι του. Χαίρεται τῇ ζέστῃ τοῦ καλοκαιριοῦ.

Τραγουδοῦν καὶ τὰ βατράχια τῇ νύκτᾳ στὰ ποτάμια, στὶς λίμνες καὶ στοὺς βάλτους.

Σὺν τέλος Ἰουνίου τελειώνουν καὶ τὰ μαθήματα. Θὰ κάνωμε ἔξετάσεις καὶ θὰ πάρωμε τὰ ἐνδεικτικά μας. “Υστερα θὰ ἔχωμε τρεῖς μῆνες διακοπές. Θὰ ξεκουρασθοῦμε γιὰ καλά.

Μάθημα 61

Ασχολίες τῶν κατοίκων τὸ καλοκαίρι

Οἱ γεωργοὶ τὸ καλοκαίρι θερίζουν καὶ ἀλωνίζουν τὰ σιτηρά τους. Μαζεύουν τὰ ὅσπρια καὶ τὸ βαμβάκι. Σκαλίζουν τοὺς ὄρυζανες. Μαζεύουν καὶ ἀρμαθιάζουν τά καπνά.

Οἱ κηπουροὶ βγάζουν τὴν πατάτα, τὰ κρεμμύδια καὶ τὰ σκόρδα. Μεταφυτεύουν σὲ βραγιές πράσσο, σέλινο, λάχανο καὶ κουνουπίδι. Σπέρνουν σὲ σπορεῖο φασόλι, κολοκύθι, καρότο, ἀντίδι, ραπάνι, κάρδαμο, ρόκα, κουνουπίδι, λάχανο, σπανάκι, μαρούλι καὶ πατζάρια. Σκαλίζουν, ποτίζουν καὶ βοτανίζουν τὰ λαχανικὰ τους.

Οἱ δενδροκόμοι κρεμοῦν στὶς συκιές ἀρνούς. Μαζεύουν τὰ ὕδριμα φροῦτα. Καταπολεμοῦν τὶς ἀσθένειες τῶν δένδρων.

Στὶς πόλεις οἱ κάτοικοι δουλεύουν καὶ τὸ καλοκαίρι στὰ ἐργοστάσια, τὰ καταστήματα, τὶς βιοτεχνίες, τὰ γραφεῖα, τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες.

Πολλοὶ φεύγουν γιὰ παραθερισμό. Γεμίζουν κόσμο οἱ ἀκρογιαλιές καὶ τὰ βουνά.

Τὶ λέγουν γιὰ τοὺς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ

1. Κόττα πήτα τὸ Γεννάρη
καὶ παπὶ τὸν Αλωνάρη.
2. Μὴ σὲ γελάσῃ ὁ βάτραχος
ἢ τὸ χελινοδάκι.
"Αν δὲν λαλήσῃ τζίτζικας,
δὲν εἶν' καλοκαιράκι.
3. Ζέστες τσῦ Αλωνάρη,
εύτυχία ὅλο τὸ χρόνο.
4. Κάθε πρᾶγμα στὸν καιρό του
κι ὁ κολιδὸς τὸν Αὔγουστο.

Μάθημα 62

‘Εορτές, ḥθη καὶ ἔθιμα τοῦ καλοκαιριοῦ

- Οἱ κυριώτερες ἑορτές τοῦ καλοκαιριοῦ εἶναι οἱ ἑξῆς 4 :
1. Στὶς 29 Ἰουνίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.
‘Εορτάζει καὶ ὁ βασιλιᾶς μας Παῦλος.
 2. Στὶς 30 Ἰουνίου τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.
 3. Στὶς 6 Αὐγούστου ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος.
 4. Στὶς 15 Αὐγούστου ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

Σήμερα στὴ Δευτέρα τάξι τὰ παιδιὰ ἔκαναν συζήτησι γιὰ τὰ ḥθη καὶ ἔθιμα τοῦ καλοκαιριοῦ, ποὺ ἔχει ὁ τόπος τους.

Σὲ μερικὰ μέρη τὸν Ἅγιο Ιωάννη τὸν Κλείδωνα, ποὺ ἑορτάζεται στὶς 24 Ἰουνίου, τὸν λέγουν καὶ Μελᾶ, ἐπειδὴ τὴν ἡμέρα αὐτή πρωτοβγάζουν μέλι ἀπὸ τὶς κυψέλες. Τὸ βράδυ ἀνάβουν φωτιὲς στοὺς δρόμους καὶ τὶς πηδοῦν.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

1. Τὰ γράμματα.	7. Τὸ καρύδι	13. Τὸ λαδοκάνδηλο
2. Τὰ γράμματα.	8. Ἡ ἐλιά.	14. Τὸ καράβι.
3. Ἡ σκούπα.	9. Τὸ κρεμμύδι.	15. Τὸ ποδήλατο.
4. Τὸ μυαλό.	10. Τὸ καρότο.	16. Τὸ χιόνι.
5. Τὸ ἔτος, οἱ μῆνες	11. Τὸ ραπάνι.	17. Ἡ φωτιὰ
καὶ οἱ ἡμέρες.	12. Ἡ καμπάνα.	18. Ἡ φωτιά.
6. Ἄμπελοι, σταφύλι, μεθυσμένος.		

8

ΖΗΤΗΣΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΙ

Δ. ΚΩΤΣΙΡΑ - Δ. ΜΑΓΟΥ

- 1) ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕ 60 ΜΑΘΗΜΑΤΑ
- 2) ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΣΕ 60 ΜΑΘΗΜΑΤΑ
- 3) ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΣΕ 70 ΜΑΘΗΜΑΤΑ

024000018126